

Ազգային երգը

Ազգային երգը մեր գոյատեւման լաւագոյն երաշխիքն է

Վ.ԹԵՇԱԿԻԵԱՆ

Նոր չէ մտահոգութիւնը: Երբեմն տագնապի ուժգնութեամբ, իսկ երեւնըն ակնարկներով նշանած է այն ցաւալի իրողութիւնը, որ հայ երգը մի տագնապ է ապրում: Այս տագնապը դրսեւրում է իր զանազան կողմերով:

Առաջին պատճառը Հայաստանից Սփիտը փոխանցւած վաւերական երգերի զգալի նախաճն է: Վաւերական՝ ոչ թէ դասական երգերի հասկացողութեամբ, այլ՝ էստրադային և ժողովրդական խնամած երգերի իմաստով: Հայաստանում եւս, դժբախտարար, նշնարելի է բրամբութիւն, և այսօր ամենից աւելի տարածում գտած երգեր՝ հայերն բառերով հարազար թուրքերէն երգերն են: Ռարիզ որակումը ժողովրդականին առնելով՝ անեւթերութիւն է: Հայաստանեան ռարիզը աւելի՝ բրաբարոյ է, քան սիհիտքան շարքիները: Կարճ ասած՝ Հայաստանի հայ երգի ախինը Սփիտքին փոխանցելուց դադարել է: Ինարկէ: Կան բացառութիւններ, սակայն նրանք այնուն քիչ են, որ չեն կարող ազդել հոսանքի վրա:

Ենչ վերաբերում է Սփիտքին՝ աշխարհով տարածուած հայութիւնը բնականարար պէտք է ազդի իր շրջապատից: Զարմանալի շպէտը է լինի, եթէ հայ երգը Ֆրանսիականի, անգլիականի, ամերիկեանի, յունականի, արարականի եւ իտալականի ազդեցութիւնը կրի. այդ շարքը դեռ կարելի է շարունակել: Բայց զարմանալիօրէն, ազգային աղետի համազօր տարողութեամբ, հայ երգն ամենից շատ թուրքականի ազդեցութիւնն է կրում: Մի շատ մեծ բարիք կը լինի հայ ժողովրդին, եթէ հոգեբանները, ընկերաբանները, մարդաբաններն ու պատնարանները փորձն ճշշտ ախտորոշում կատարել, թէ ինչո՞ւ ջարդի ենթարկած եւ տեղահանուած հայը իր մէջ բրամբութեան իմանութիւնն է պահում, մի հիւանդութիւն, որ քաղցելով ննան մաշեցնում է մեր ազգային դիմազիծը եւ պահանջարկական երը:

Ծրբամտութեան հիւանդութիւնը հայ երգի մեծագոյն քննամին է: Սկզբնական շրջանում այն ներքափանցեց ճաշարանային երգի ոլորտ: Չնայած, որ երեւոյը մտահոգիչ է, սակայն չենք ուզում տագնապահար լինել, եւ թերեւս այստեղ բոլորս ենք յանցաւոր: Նրանք, իրենց պարային եւ սիրային տեսակերով, դուրս եկան ճաշարաններից՝ տարածելու համար ձայներիների ու CD-ների ճամբռով:

Սևծ բարիք համարուտ հայկական ռադիոկայաններն ու հեռուստաալիքները մեղսակից եղան՝ աղաւաղաւ եւ բուրգական ախտով վարակած երգերը տարածելու ոճը:

Ինքնապաշտպանութեան համար շատերն են պատրիակ դարձնելու նորամուծութիւնը, միւսները՝ նոր երգիչների քաջալերանքը, բայց իրականութիւնն այն է, որ

մեր ժողովրդի մէջ տարածուած բրբամկութեան ախտութեանը փոխարէն, այդ ռադիոկայաններն ու հեռուստաալիքները քաղցկեղի ննան այն տարածեցին: Սոլորաւած ունկնդիրներին գոհացում տալու գուստ առնատրական մօսեցումը, վչացրեց թէ՝ ունկնդիրն, թէ՝ հայ երգը:

Հայ երգի փրկութիւնն ու պահպանումը՝ առաքելութիւն է: Այլասերաւած ունկնդիրների փափազին ընդառաջելու երեւոյը առաքելութեանը չի առնչում:

Հաղորդակցութեան միջոցն առաջնորդում է, իսկ եթէ հետեւողի վիճակի մէջ գոտիի, կորցնում է իր գոյութեան իրաւունքը: Մեր միութիւններն էլ, իրեւն մեր հաւաքական կեանքը դրսեւրումները, ինենց խօսքն ունեն հայ երգի հանդէպ կատարուող «աճրի» մասին: Քայց դժբախտարար այլասերումն այնքան մեծ քաի է ստացել, որ մեր միութիւններն սկսել են կորցնել իրականութիւնն ու հիւանդութիւնը զանազանելու իրենց տեսողութիւնը:

Ծրբարարյ երգերը «Ժիաննութիւնն» են: Նրանք նորամծութիւններ չեն, որ մեր միութիւններն ստիպւած լինեն նրանց հենանակներին քաջալերել. «Սա մեր տղան է», միաւ՝ «Մեր սրտի լարերի հետն է խաղում», «Ո՞նչ կը լինի, եթէ քաջալերենք», «Ո՞նչ հաճելի մթնոլորտ է ստեղծում», «Հին երգերից ծանծրացանք», եւ դեռ կարելի է բւել անտեղի արտայայտութիւններ, որոնց գերի են դարձել մեր միութիւնները, եւ այդ պատճառով է, որ յաճախ միութեանական ձեռնարկներում, ճաշարանային շարքիներ իրանցնող «երգիչներ» են հրաիրում: Յաճախ պատճառարանում է, որ իրենք չեն կարող գնահատել եւ որոշել, թէ ո՞վ է բրաբարոյ երգում եւ ո՞վ ոչ: Այս պատճառարանութիւնն իր հերքին մտահոգիչ է, որովհետեւ ցոյց է տալիս հայ երգի նկատմամբ բացարձակ անտեղակութիւնը:

Չենք ասում դասական երգեր լսեք, թէեւ լսա կը լինի, եթէ երեւնն ունկնդիրէ: Բայց չենք կարող ձեռնածալ մնալ բրաբարոյ երգերի համաճարակային տարածման դէմ: Մի տեղ պէտք է կասեցնել այս խելազար հոսանքը:

Հեռուստատեսութիւնը, ճայնասկիւոր, մշակութային կամ բարեկործական միութիւնները՝ բոլորն անելիք ունեն այս ուղղութեամբ: Բոլորն էլ իրենց գոյութեան խնասոր կը ստանան հայապահանման համար աշխատելու իրենց յանձնառութեամբ: Հայ երգի պաշտպանութիւնը հայապահանման գործի մէկ մասն է կազմում: Ծեղումը համազօր է բուրքին ծառայելուն:

Ծուրբական ազգեցութիւններով մեր ազգային դիմագրծի աղաւաղում համազօր է՝ ջարդի, այս պարագայում՝ ինքնակործանման:

Սիայն երգը չէ, որ պահպանում է մեր ազգային դիմագրծի, բայց երգը կապւած է հոգու հետ, իսկ ազգայնօրէն բիւրեղ հոգին լաւագոյն երաշխիքն է մեր գոյատեւման: ■

«ԱԶԴԱԿ», 31 Յուլիս, 1998
(արեւմտահայերէնից վերածեց արեւելահայերէնի)

Էածն»Ռ

ԱՆՑ ԿՅՆ ԱՐՑ ԱՐՑ ԱՐՑ

Ժամ Ղազարեանի յիշատակիմ նիդրած՝ Ֆուտբոլային խաղեր «Բաֆֆի» համայիշում. - Սոյն թականի օգոստոսի 11-ին «Բաֆֆի» համալիրում կազմակերպել էր Ֆուտբոլի մրցոյք նիդրած հանրայաց և սիրած նախատակ Ֆուտբոլիստ Ժամ Ղազարեանի յիշատակիմ: Խաղերը նախաձեռնել էր «Բաֆֆի» համալիրի մարզական բաժին:

Թերամի թեմի Պատգամատրական ժամանակամատրական ժամանակամատրական. - Սոյն թականի օգոստոսի 15-ին Մաշինիկ բաղանակի «ՀԱՍՍ» միութիւնում տեղի ունեցաւ հանրահայաց: Զենարկեցին Պատգամատրական ժամանակամատրական մրցոյքի ընտրութիւնների վերաբերեալ տարրեր հարցեր:

Կայ ժողովրդական օպերում աշեց նախատակների յիշատակութիւն: - Սոյն թականի օգոստոսի 7-ին Թերամի հայկական գերեզմանոցում «ՀՃԸ» Իրանի նախաճիւղը յարցանիք տուրք մասուցեց իր գրիսած անդամների յիշատակիմ: Նախատակներն նիդրած կրօնական արարողութիւնը կատարեց՝ Տ. Վարազդատ քահանայ Քեշիշեանը ապա կոյք ունեցաւ պրմ. Մովսէս Քեշիշեանը:

Կայ աշակերտների ծնողները բողոքում են. - Քուշեշ միշնակարգ տղայց դպրոցի աշակերտների ծնողները մտահոգած լինելով իրենց երեխների նախահանալսարանական ուսչորջանի հետ կապած հարցերով, դիմել են Կրթական Խորհրդին և դպրոցի տեսուչին, որ այդ ուսման դասներացը նաև ներառի դպրոցի ծրագրում: Տեսուշ դիմել էր պատկան մարմիններին և ստացել արտօնութիւն: Աւարտած աշակերտների արձանագրելու յետոյ է միայն, տեսուչ յայտնել, թէ Առաջնորդարանը իրաւունք չի տալիս այս դասընթացը դպրոցում կրատի:

Որոշ ծնողներ բողոքել են Կրթական Խորհրդին, որը ի սկզբան բացատրել էր, թէ նիդրական դրտարութիւնների և աշակերտների սա-

կաւարի լինելու պատճառով՝ համաձայն չէ դպրոցում տոյն դասընթացի կազմակերպման հետ: Մինչդեռ լսու որոշ ծնողների՝ 38 աշակերտներ արդեն արձանագրւած են եղել սակայն յետոյ նրանց առաջարկել են արձանագրել Սոլոմոնեան դպրոցում: Խոկ ծնողները չեն ընդունել այն առաջարկը, քանի որ դպրոցը շրջանից դուրս ապրող աշակերտութեան համար շատ հեռու է: Դժգոհութիւնները շարունակւում են:

ԱՆՑ ԿՅՆ ԱՐՑ ԱՐՑ ԱՐՑ

Երկու միլիոն իրանացի՝ թմրամուն են (Իրան օրաթերթ 03.08.00). - Ըստ Վերջին պաշտպանական տրանզիւնի՝ Իրանում առկայ է 2 միլիոն թմրամուն, որոնցից 50 տոկոսի տարիքը 18-ից ցածր է: Թմրամուններից ես 800.000 հոգի պատճառարանել են, թէ իրենք դա անում են միայն գրադաւոնք չունենալու հետևանքով: Թմրամուրեան կիմնական պատճառները հետեւեան են՝ գործազրութիւնը, սոցիալական ծանր վիճակը, անբովանքակ կեսանքը, եւ, որ ամենից կարեւորն է, ընտանիքի սիրոյ և ընկերների բարեկամութեան պակասը:

Առուսահմանում թմրակուդիր իրանցին 46 միլիոն բռնման օգնութիւն են յատկացրել Արդարի քաղաքում դպրոցների շինարարութեան համար (Համշարի օրաթերթ 09.08.00). - Արդարի նախանգի դպրոցաշինութեան բարեգործական համալիրի նախագահը յայտնել է, որ այդ գումարից միայն 35 միլիոն բռնմանը ԱՍՆ-ում բնակուդիր իրանացիներն են յատկացրել:

150 կուսակցութիւնների գորանցման դիմունները ուսումնասիրել են (Համշարի օրաթերթ 14.08.00). - Ներքին գործերի նախարարութեան քաղաքական ընդհանուր բաժնի պետ արն. Հաղունաք յայտնել է, որ կուսակցութիւններին Վերաբերող 10-րդ յօրածի հիման վրայ՝ ուսումնասիրում է 150 կուսակցութիւնների գրանցման խճնդիքը: Պրմ. Հաղունաքը յայտնել է, նաև որ 1368-1376-ի խորդադի 2-ը գրանցած կուսակցութիւնների թիւը

հասնում է 35-ի, իսկ հիմա դրանց թիւը հասել է 120-ի:

Վերջերս զազի մեծ պաշարներ են յայտնաբերվել Իրանի Ֆարս նահանգում (Համշարի օրաթերթ 14.09.00). - Իրանի Ֆարս նահանգի հիւսիսում «Հոմա» կենտրոնում, յայտնաբերվել են քաղցր զազի մեծ պաշարներ, որոնց ծաւալը, մօտաւոր հաշտարկումներով, հասնում է 6 տրիլիոն և 700 միլիարդ խորհանարդ բնական զազի և 82 միլիոն տական զազային հեղուկի: Դրանց արժեքը կը գնահատի մօտ 4 միլիարդ 700 միլիոն դրամ, որը կը գումարի ազգային հարստութեանը:

Հերար Ալիեւը Թերամ կը ժամանի (Իրան օրաթերթ 06.08.00). - Առքեզանի արտաքին յարաբերութիւնների բաժնի պետ՝ Նովրուզ Սոհամմադվոյ յայտնել է, որ այն թականի նոյեմբերին Առքեզանի նախագահ Հյուրար Ալիեւը կայցելի թերամ:

ՋՅ ԱՐՑ ԱՐՑ ԱՐՑ ԿՅՆ

Պուարեան - Ալիեւ յաջորդ հանդիպութեան

յիպումը՝ սեպտեմբերին, Նիւ Եօրքում (Ազգ օրաթերթ 19.08.00). - ԱՊՀ պետութիւնների դեկանարների առաջին ոչ պաշտօնական հանդիպմանը մասնակցելու նպատակով Դիմում գտնուղ նախագահ Ռոբերտ Քչշարեանն օգոստոսի 18-ին հանդիպում է ունեցել Ուկրաինայի նախագահ Լեռնիդ Կուչմայի հետ:

Երկու երկների դեկանարների գորյոցն առաւելապես տնտեսական բնոյք է կրել: Զենարկել են ինչպէս հայ-ուկրաինական երկկողմ, այնպէս էլ ԱՊՀ շրջանակներում տնտեսա-

Էածն»ն

կան համագործակցութեան ակտիւացնանն առնչող հարցեր: Այդ առումով կարեւորել է Հայաստանի վարչապետի այս տարւայ աշնանը նախատեսող այցը Ռիվրախնա, որը հնարաւորութիւն կը տայ յստակեցնել համագործակցութեան առանձին ուղղութիւնները: Հայաստանի և Ռիվրախնայի նախագահներն առանձնայատուկ նշանակութիւն են տեղ ԱՊՀ շրջանակներում տնտեսական ինտեգրացիայի խորացմանը:

Օգոստոսի 18-ին օրայ երկրորդ կտսին սկսել է նախագահ Ռոբերտ Քոչարեանի հանդիպումը Արքեջանի նախագահ Հեղան Ալիենի հետ:

Հանդիպումից յնոյն պատասխանելով լրագրողների հարցերին, նրանք նշել են, որ պայմանաւորել են շարտնակել սկսած երկխօսութիւնը, և երկու նախագահների յաջորդ հանդիպումը տեղի կունենայ նեստումքեր ամսին Նիւ Եօրքում ՍԱԿ-ի Հազարամեակի գագարածորովի շրջանակներում: Կողմերը ես մէկ անգամ շեշտել են փոխզիջումների վրայ իմնաւած հակամարտութեան բոլոր կողմերի համար ընդունելի լուծումներ գտնելու ամրաժեշտութիւնը:

Պատասխանելով աղքեջանցի լրագրողի հարցին, թէ ինչո՞ւ է Հայաստանը յատկապէս կարեւում տնտեսական համագործակցութիւնը, Ռոբերտ Քոչարեան ասել էր, որ այդ դէպքում հակամարտութեան կարգաւորման բանաձնը շատ աւելի եւշ կը լինի: Նրա խօսքերով, թէ երկմերը կապած լինեն ընդհանուր տնտեսական շահերով, դա կօգնի խուսափել աւելորդ կավածանութիւնից եւ բարենպաստ մքնողը կը ստեղծի հակամարտութեան կարգաւորման համար:

Կաշառակերներին ճեղքակալեցն»-ի հիմնական համագործակցութիւն օրաթերթ 13.06.00.-ը՝ ՀԱ նախարարութեան ճեղքակալ օվկրատի հետախուզական միջոցառումների արդիւնքում յունիսի 9-ին կաշառը վերցնելու պահին, ճեղքակալու են Երևանի «Կենտրոն» համայնքի գլխաւոր ճարտարապետ՝ Արամ Ներսիսեանը և Երևանի քաղաքական համագործակցութեան նախարարը՝ Կարեն Նազարեանը:

Պազմական ողորսում դրւել է Հայաստանի պաշտօնական յարաքերի հիմքը (Հա-

յաստանի Հանրապետութիւն օրաթերթ 27.07.00).- «Գուարքնոց» օպանաւականանում վայրէջքից անմիջապէս յետոյ ՀՀ պաշտպանութեան նախարար Սերժ Սարգսնանը լրագրողներին տեղեկացրեց ԱՍՆ պաշտպանութեան քարտուղար Ուիլեամ Ջոնէնի հրաւորվ այդ երկիր կատարած երկօրեայ այցի արդիւնքներին: Նա նշեց, որ սա Հայաստանի պաշտպանութեան նախարարի առաջին պաշտօնական այցն էր ԱՍՆ, ինչը նշանակում է, որ երկու երկրների միջեւ դրւել է այս ողորսում պաշտօնական յարաքերութիւնների հիմքը:

«ՀՀ»-ի հարցին, թէ՝ արդէ՞օր Վրաստանը աւելի սերտ կապեր չի հաստատել Միացեալ Նահանգների հետ, Սերժ Սարգսնանը պատասխանեց. «Այո՛, այստեղ խնդիրն այն չէ, թէ Ռուսաստանի հետ մեր կապերը շատ են «փորացեր», այլ որ, ինչպէս ԱՍՆ պաշտօնական այրերն են ասում, հայ-ամերիկեան ռազմական յարաքերութիւնների զարգացմանը խանգարում է՝ յայտնի 907 բանաձնը: Երջինս թէ ին իրաւանութեան ուղղութեան է Արքեջանի դէմ, ԱՍՆ ռազմական գերատեսչութեան դեկանարներն այն տեսակետին են, որ, քաղաքական տեսանկինից, այդ փաստաքուրը խոչընթառութեան է հայամերիկեան ռազմական յարաքերութիւնները: Իմիջիայոց, ես պաշտպանութեան նախարարին շնորհակալութիւն յայտնեցի այն բանի համար, որ 1990 թ. նա, որպէս սենատոր, հայկական ցեղասպանութիւնը ճանաչելու բանաձնել համահետի-

նակն է եղել, իսկ 1993 թ. նաեւ նրա ջանքերով է ընդունվել 907 բանաձնը: Ես նրան հարցրի՝ երբ քէարկում էր այդ բանաձնել օգտին, արդէ՞օր զիտակցում էր, որ դա նաեւ Հայաստանի դէմ կուղղի: Նա, ինարկէ, չպատասխանեց...»:

Նախարարը տեղեկացրեց, որ Հայաստանի պաշտպանութեան նախարարութեանը տրամադրութ 300 հազար դրամը տեխնիկական օգնութիւն է եւ կը յատկացի ՀՀ սահմանային հսկողութիւնն արդիականացնելուն: Պետքեպարտամենտում քնննարկւել է նաեւ արցախեան հակամարտութեան խնդիրը, սակայն որեւէ առաջարկ, նոր տեսակէտ չի ներկայացնել:

Դրմ. Սարգսնանը յայտնեց նաեւ, որ 1-1.5 ամսից Հայաստան կը գան ԱՍՆ բարձրասկիճան ներկայացուցիչներ, իսկ աշնանը, ամենայն հաւակնութեամբ, կը ժամանի ԱՍՆ պաշտպանութեան քարտուղարի վիճակավալ Զ. Մքարլը:

Հայ կանանց երրորդ միջազգային համագործարք՝ Երևանում (Հայաստանի Հանրապետութիւն օրաթերթ 09.06.00).-Հայ կանանց միջազ-

գային միութեան նախագահ՝ Հրանուշ Թակրիսեանը տեղեկացրել է, որ հոկտեմբերի 8-11-ը Երևանում կը կայանի հայ կանանց երրորդ միջազգային համագործարք: Այս միութիւնը կիմնել են Բարբարա Սերբերեանը և Խաչ Սեծորեանը՝ 1991 թ. Բնաստունում, որտեղ էլ 1992-ին կայացաւ հայ կանանց առաջին համագործարք՝ մօտ 300 կանանց մասնակցութեամբ: Երկուրորդ կայացաւ 1997-ին՝ Փարիզում, որին Հայաստանի մասնակցեցին 30 կիմ: Ի դեպ, արտասահմանեան իրակրեալները մուտքի համար կը վճարեն 100 ԱՍՆ դրամ, իսկ հայաստանեան իրակր-

ԷԱԾՈՒՅՆ

եալմերը համագումարին կը մասնակցեն անվճար:

Համագումարի նպատակն է՝ քրնել հայ կանանց ձեռքբերումներն ու յաջողութիւնները անցնող դարաշրջանում, ներկայացնել նրանց առջև ծառացած դժուարութիւնները, չուժած խնդիրները՝ փնտրելով լուծման ուղիներ, առաջարկել նոր նպատակները: Հոկտեմբերի 7-ին նախատեսում է քայլարշաւ անցկացնել, 8-ին կը կայանայ համագումարի բացումը, 9-ին, 10-ին, 11-ին՝ նատարջաներ կառավարութեան նիստերի դահլիճում:

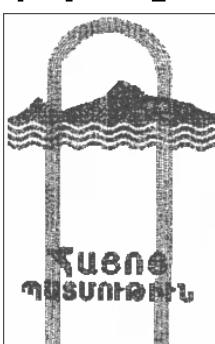
Տօմ Կարողիկէ Ս. Էջմիածնի (Հայաստանի Հանրապետութիւն օրարերը 24.06.00).- Հայաստանեաց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին յունիսի 25-ին նշում է Մայր Արքու Ս. Էջմիածնի հիմնադրման տօնը: Խորհրդաւոր ու զարմանակի է Մայր Արքու Ս. Էջմիածնի պատութիւնը: Արամերքու միտքն ու հոգին չեն կարող չիհանալ այն կեանքով, որպես մօտ 1700 տարի ապրել է հայոց Աստածակերս Ս. Արքոր: Եւ քող իրաքանչիրը իր ներքին տաճարում լուսոյ մի խորան կերտի, որպէսզի Ս. Էջմիածնից ճառագող լոյսի կենսապարզել շոն այնուել քափանցի, և ներ հոգիններու ու սրտերու անսակարի Էջմիածնի պատութիւնը ու ԱՊՕԹԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ բորբոքի:

Արքուր դպիր Կարապետեան Գերգեան հոգեւոր ծեմարամի սաս

Տարբեր ոլորտներում սիիտքի հետ կապերի հաստատմամբ մենք առնեազն մէկ տարով եւս ենք ընկել (Աշխարհ շարարաքերը 29.07.00).- ՀՀ արտգործնախարար՝ Վ. Օսկանեաը յովիսի 11-ին նկատել է, - Քանի որ պակասում էր ներքաղաքական կայունութիւնը, առկայ էր սիիտքի անտարբերութիւնը, նրանց յուսախարութիւնը, որը քոյլ չէր տալիս որևէ գործունեութիւն ծավալել: Սիիտքի հետ հանդիպումներից Հայաստանի պատկրակութիւնն այն եզրահանգմանն է եկել, որ սիիտքում այսօր Հայաստանի նկատմամբ վստահութիւնն ու հաւատը վերականգում են, - ընդգծեց Օսկանեաը:

Հայոց պատութեան ձեռնարկ (Հայաստանի Հանրապետութիւն

օրարերը 24.06.00).- Հայ պատմաբանների կողեւափի ուժերով լոյս է տեսել հայոց պատմութեան ձեռնարկ՝ արեւադահայերէնով պատմագիտութեան դրկտոր

է. Դանիէլեանի խմբագրութեամբ: Այն նախատեսած է սիիտքահայ ուսումնական հաստատութիւնների համար: Ձեռնարկը բացում է «Մեր հայրենիքը Հայաստանն է» բաժնով, որում նշանակած է, այժման ՀՀ-ն և Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութիւնը միասին կազմում են Հայկական լեռնաշխարհի հիմնարենեան մասը՝ Մեծ Հայքի և Փոքր Հայքի տասներեք անգամ կրծատած տարածքը:

Պատերազմ ստուբային տնտեսութեան և տանիքների դէս (Հայաստանի Հանրապետութիւն օրարերը 21.07.00).- Այս կապակցութեամբ ՀՀ պետական եկամուտների նախարար՝ Գագիկ Պողոսեանը տևել է հետեւեալ բացարութիւնները: «Այս տարի, համաձայն նախանշաւիծ ժամանակաշրջանում առկայ ցուցանիշների, հարկային եկամուտները մօտ 2 մլրդ դրամով աւել են զանանձնել: Սա, ինչ խօսք, իրաւունք է տալիս մտածել, որ ընդարձակել են հարկման շրջանակները»:

Այս ընթացքում յայտնաբերել են եկամուտները քոյարկելու խոչորամաշխար դէպքեր: Օրինակ, յունարից-յունիս ընկած ժամանակահատածում ՀՀ պետական եկամուտների նախարարութեան օվերատի հետախուզութեան և կենտրոնացւած ստուգումների վարչութիւնների ստուգումներով ընդիմանոր առանձին յայտնաբերել են 6 մլրդ 234 մլն 896.9 հազար դրամ թաքցած զումարներ: Ի թիս շատ խոշոր ընկերութիւնների, ցուցակում իրենց պատկանելի տեղեն են գրաւում խաղատներն ու լուսուները: Սակայն, այնուամենայնիւ շատ հարկատուներ ստուգումների արդինքում գրանցւած ակտերին համաձայն չեն ինում և դիմում են դատարան: «Այս

հանգամանքը մեծ վնաս է պատճառում մեր պետութեանը՝ ինանալով, քեզ դատարանում ինչ է կատարում», նկատում է Գ. Պողոսեանը: Ըստ նրա՝ եթե անհնազանդ հարկատուները յոյսը կտրեն դատարաններից, հարկման նակարդակը կը մեծանայ շուրջ իինգ անգամ:

ՀՀ մշակութային օրեր Թեհրանում (Հայաստանի Հանրապետութիւն օրարերը 22.07.00).- ՀՀ մշակույթի երիտասարդութեան հարցերի և սպորտի նախարար Ռուզան Չառոյեանը տեղեկացրել է, որ ուշանան Թեհրանում տեղի կունենայ ՀՀ մշակույթի օրերի ծրագիր: Նա աւելացրել է, որ Իրանի մշակույթի նախարար Սնիհաջերանիի առաջար-

կուրեամբ է սա ձեռնարկել: Աւելացնեալ նաև, որ կը կայանայ Սարգիս Փարաջանեանի ցուցահանդէսի և կինօնկարի դիտումը՝ յետածգելով այն յաջորդ տարուայ:

ԺԷՃՀ^{21/4}Պ²ՍԱԵՒ

Աշխարհի տնտեսութիւնը 2000 թ-ինականին 4.75 տոկոսով ածել է (Համշակի օրարերը 09.08.00).- Դրամի միջազգային սեղուկի ընդհանուր նախազան արճն. Հերթեստ Քոհերը շեշտել է, որ 2000 թականին սպասում է հանդիպարհային տըն-տեսութեան 4.75 տոկոսով ած:

Մերկէամ նաւահանգիստը ջրով ծածկւելու է (Բրամ օրարերը 03.08.00).- Երկրաբան դրկտ. Շի Փենլանդը այս կապակցութեամբ յայտնել է, որ երկրագնդի աստիճանաբար տաքացման, հիսիսի սառոցների հալման և գետերի ու ծովերի ջրի մակերեսի բարձրացման

Էածո՞»ն

հետեւաճրով շատ նաւահանգիստներ, յատկապէս «Ներլիճան» նաւահանգիստը, զրի տակ են անցնելու:

Որդի սմունդ (Իրան օրաքերք 08.08.00).- Գիտահետազօտական աշխատանքները ցոյց են տևել որ որդերը պարունակում են մարդու համար օգտական սպիտակուց: Այժմ ուսումնափրում է, թէ ինչպէս հնարաւոր կը լինի յատուկ կերակրատեսակներ պատրաստել որդերից:

Լիքանանում հայերենը երկրորդ լեզու (Ազգ օրաքերք 18.08.00).- Լիքանանի կրթութեան նախարար Բաէմ Քայրունը վերջերս Քէյրուքի «Բնեսվկո» պալատում տաձ մամլյ ասուլիսում արդէն պաշտօնապէս յայտարարել է, որ հայերենը, իտալերենը և ի հապաներենը երկրի տարրերը դպրոցներում դասաւանդելու են որպէս երկրորդ լեզու՝ արաբերենից յետոյ: Մանուկի ասուլիսին ներկայ են գտնել Լիքանանի խորհրդարանի հայ անդամներ Եղիշի Ջերեզեանը, Արքահամ Դեղէյեանը, Սեպոնի Ցովնանը, ինչպէս նաև Լիքանանում Հայաստանի դեսպան Արման Նաւասարդեանը, որն այդ ամիրով շնորհաւորել է լիքանանեան կողմին «հայերի համար այս շատ կարեւոր որոշնան համար»: Մեր կողմից յիշեցնենք, որ Լիքանանում բացի պաշտօնական արաբերեն լեզից, դպրոցներում շատ հիմնաւոր դասաւանդում են նաև Ֆրանսերեն և անգլերեն լեզուները:

Եղմազը Պոլսի հայոց պատրիարքին խոստացել է լուծել հայ համայնքի խմելիքները (Ազգ օրաքերք 19.08.00).- ՆՈՅԵԱՆ ՏՍՊԱՆ: «Ամերիկայի ճայնի» հաղորդման հանաձայն, Պոլսի հայոց պատրիարք Սեպոնաց Արքեպիսկոպոս Սուրբաթեանը մէկժամեայ հանդիպում է ունեցել Թուրքիայի փոխվարչապետ և Երրորդի հետ յարաբերութիւնների պատասխանառու Սեսուր Եղմազի հետ՝ վերջինիս անըսպասելի նախաձեռնութեամբ:

Պոլսոյ պատրիարքը Եղմազին ներկայացրել է Թուրքիայի հայ համայնքին յուղող հրատապ խնդիրները և նշել, որ հայ համայնքի դիմագրաւութեամբ առաջին հերքին ծագում են Թուրքիայի հա-

յազի քաղաքացիների համայնքային ու կենտրոնական հաստատութիւնների քուրք ու մահմեդական հիմնարկների հետ հաւասար իրաւունքներ չունենալու պատճառով: Ըստ պատրիարքի՝ համայնքի կենտրոն բազում հարցեր կը լուծէին, եթէ պետութիւնն իր հայազի քաղաքացիներին որպէս լիիրաւ քաղաքացիներին որպէս լիութեակին, անհապաղ վերացներ մի քանի սկզբունքային արհետական լուսական խոշնդրութեան:

Թուրքիայի փոխվարչապետն իր հերքին հայոց պատրիարքին խոստացել է հնարաւոր ամէն բան անել վերոյիշեալ հարցերի լուծման համար, քանի որ «այդ են պահանջում Թուրքիայի շահերը...»:

Հայ ազգի աշխարհական նկարիչ՝ Գաղղում մահացաւ.- Սոյն բականի օգոստոս 12-ին, Փերիջու քաղաքում, իր մահկանացուն կնքեց հայ ժողովրդի հանճարեալ նկարիչ՝ Գաղղում (Գաղղիկ Չուլուման):

Գաղղիկ Չուլումանը ծնւել է Հայկառում 1907 թականին՝ Տիգրանակերտից զաղրած ծննդներից: Նախական կրթութիւնը ստացել է Եզիկստոփի՝ «Գալատեան» վարժարանում: Շարտարապետութեան գըծով՝ մասնագիտացել է Փարիզում: Նախ արևստի ասպարեզում հանդէս եկաւ որպէս գծանկարիչ և մէծ յաջողութեան հասաւ, յետոյ նա ընդլայնեց իր ստեղծագործական սահմանները՝ նկարելով տարբեր ոճերով: Մեծ արևստագէտի կտավները առաջին անգամ ցուցադրվել են 1939 թականին:

Գ. Չուլումանը Ֆրանսիայի Ակադեմիայի անդամ էր և նաև Հայաստանի Արևստից Ակադեմիայի պատույ անդամ:

Մեծ է նրա կորուստը և ցաւակի ոչ միայն հայ ժողովրդի, այլև ողջ աշխարհի համար, քանզի նրա ըստեղծագործութիւնները զարդարում են համաշխարհային արևստի բազում օջախներ:

Անգիացի մասմագէտները ծանօթամում են ԼՂՀ հիմնախմբի ներին (Ազգ օրաքերք 10.08.00).- Ստեփանակերտ, ՆՈՅԵԱՆ ՏՍՊԱՆ: ԼՂՀ վարչապետ Անուշաւան ընդունել է Լոնդոնի Զինզու քոլեջի դասախոսներ, ուզմագիտական ամբիոնի պրոֆեսոր Դով Լինչին և Երիկ Բողեկյոհին, որոնք տարածաշրջան են ժամանել յատուկ առաքելութեամբ: Ըստ ԼՂՀ կառավարութեան մամլյ ծառայութեան հաղորդագրութեան, իիրերին հետաքրքրում են ԽԱՀԱ-ի վիրուզումից յետոյ անկախութեան ուղին բռնած, սակայն առ այսօր շճանաչաւած երկրների հիմնախմբի ներին: Եւ այդ համատեքսուում նրանք ծանօթացել են Լեռնային Ղարաբաղի ներքաղաքական, սոցիալտնտեսական, մշակութային կեանքին, կատարել սոցիոլոգիական հետազօտութիւններ նախատեսում են առանձին գրքով հանրութեանը ներկայացնել իրենց նկատուումները:

Ողջունելով Դ. Լինչի և Է. Բողեկյոհի առաքելութիւնը, ԼՂՀ վարչապետը համոզնութ է յայտնել, որ իրատարակութ զիրքը լայն պահանջանք կը գտնի ընթերցողների շրջանում և հնարաւորութիւն կընձեռնի ծանօթացներու դարարադեան հիմնախմբին, երկրամասի տնտեսական, ազգային, պատճամաշակութային առանձնայատկութիւններին, Արցախի ժողովրդի օրինական պահանջներին: ■

Տիրու. Կ

Լոյս երկշարաթերորը իր վշտակութիւնն է յայտ-նում ներքոյիշեալ հանգութեան անմիջական հարցազամերին և բոլոր սգակիներին:

- ◀ Ծատուր Մատթեոսեան
- ◀ Վարդուշ Սելքոնեան
- ◀ Սիշա (Ուրբեու)
- ◀ Գասպարեան (Միքայէլեան)
- ◀ Շրայր Օհանեան
- ◀ Ռուբեկ Դաւթեան
- ◀ Վրեժ Զատիկէտան
- ◀ Թադէոս Գոլոյեան

Î ² ÜàÜ² , ðàôÂ ÄôÜ² Â °Ðð² ÜÆ Ð² Úàò Â °ØÆ

ՅՈՂԱԾ 61

Ծխական Տուրքը որպէս Թեմական հասոյք, այն Կանոնադրութեան Յօդած 126-ի ա. կէտի համաձայն, մուծում է Ազգային Առաջնորդարանի գանձարկող, որի գործառնութիւնը կատարում է Թեմական Խորիրդի միջոցով, Թեմի Պատգամաւորական ժողովի կողմից հաստատած նախահաշի սահմաններում:

10. ՊԱՏԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆ

ՅՈՂԱԾ 62

ա- Թեմական Հայոց Թեմի Հայաստանեաց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու զաւակների միջեւ ծագած ընտանեկան- ամուսնական եւ կամ այլ վէճերն ու անճնական իրաւունքներին առնչող հարցերը քննելու և համապատասխան տնօրինութիւն կատարելու համար, Թեմական խորհուրդը սոյն կանոնադրութեան յօդած 42-ի տրամադրութեան համաձայն կենաքի է կըշում յատուկ Դատական Մարմին, բարկացած 5-7 Եկեղեցական եւ աշխարհական անդամներից, որոնք պիտի լինեն ամուսնացած եւ որոնց տարիքը պիտի լինի 40-ից վեր: Անդամներից առնազն մէկը պիտի լինի մասնագէտ օրէնսդէտ, առանց նկատի ունենալով տարիքը եւ ամուսնական վիճակը:

բ- Դատական Մարմին նախագահն ի պաշտօն Առաջնորդն է, որը իր պարտականութիւնը կատարում է անձամբ կամ իր կողմից նշանակած փոխանորդի միջոցով:

գ- Դատական Մարմին ատենապետը ընտրում է կազմի աշխարհական եւ գնրադասելիորէն օրէնսգէտ անդամներից:

ՅՈՂԱԾ 63

Դատական Մարմին պարտականութիւններն ու իրաւունքիւններն են՝

ա- Քննել Թեմական Հայոց Թեմի Հայաստանեաց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու զաւակների միջեւ ծագած

ընտանեկան- ամուսնական վէճերը եւ երկիր պետական օրէնքների քոյլատութեանց սահմաններում վճռահասել ու պատշաճ տնօրինութիւն անել:

բ- Կողմերի համաձայնութեան պարագային, իրաւուրարի պաշտօն կատարել Թեմական Հայոց Թեմի Հայաստանեաց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու զաւակների միջեւ ծագած ու յատկապէս ընտանեկան-ամուսնական քննոյք ունեցող վէճերի առընչութեամբ եւ երկիր պետական օրէնքների սահմաններում իրաւուրարի վճռ կայացնել:

գ- Քննել եւ վճռահասել Հայաստանեաց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու զաւակների ծառանձական, խնամակալական, կտակի եւ որդեգրութեան հետ կապատաժ խնդիրները:

դ- Քննել պետական դատական ատենաների կողմից տրած ու Հայաստանեաց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու զաւակների ընտանեկան-ամուսնական եւ այլ անճնական խնդիրներին առնչող հարցերը կամ նոյն նպատակով պետական դատական ատենաների կողմից Ազգային Առաջնորդարան յլուծ քրածրարները եւ ըստ պատշաճի պատասխանել պետական դատական ատենաներին:

ՅՈՂԱԾ 64

Ընտանեկան-ամուսնական վէճերի առնչութեամբ վերջնական վճռահասում կատարելու պարագային, Դատական Մարմին վճռահասումները, Առաջնորդի միջոցով, յլում են Վեհափառ Հայրապետին, առ ի վատերացում, որից յետոյ գործադրութեան են դրում:

ՅՈՂԱԾ 65

Դատական Մարմինը իրեն ներկայացւած հարցերը քննում է Հայաստանեաց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու կանոնների եւ աներկրային աւանդութիւնների եւ սովորոյների համաձայն, միշտ ի մտի

ունենալով նաև պետական օրէնքները:

ՅՈՂԱԾ 66

ա- Դատական Մարմինի իրաւուրարի սահմաններում գտնուղ հարցերը, պատկան անձանց կողմից ներկայացւած հարցը յլում է Դատական Մարմին առ ի քննութիւն:

բ- Թեմական Առաջնորդը Դատական Մարմինի ատենապետի հետ համախորհուրդ, կարող է անել առժամնեայ կազմադրութիւններ, մինչեւ դատական ատենանի վերջնական վճռահասումը:

ՅՈՂԱԾ 67

ա- Դատական Մարմինի կողմից կատարած հարցաքննութիւնները եւ կազմած արձանագրութիւնները, ըստորագրում են կազմի ներկայ անդամների կողմից, հարցաքննուղ կողմից հետ միասին:

բ- Դատական Մարմինը իր որոշումները, ըստ պարագային, գրաւոր կերպով յայտնում է դատայարոյց կողմերին եւ կամ պատկան պետական դատական ատենաներին:

ՅՈՂԱԾ 68

Դատական Մարմինը, բացի ներկայ Կանոնադրութեամբ իր համար սահմանած իրաւունքներից, համարում է նաև իրաւունքանական խորհրդատու մարմին Թեմական Խորհրդոյի համար, եւ ի պահանջել հարկին, քննում, ուսումնասիրում եւ իրաւունքանական խորհուրդը ու կարծիքը է յայտնում բոլոր այն խնդիրների նկատմամբ, որ Թեմական Խորհրդը յլում է իրեն:

ՅՈՂԱԾ 69

Դատական Մարմինը, ամէն տարեկերչին, իր միամեայ գործուներեան զեկոյցը ներկայացնում է Թեմական Խորհրդին:

Հասարակական

Հարցագրոյց՝

տիկ. Ժանետ Լազարեանի

հետ

Հ.- Տիկ. Լազարեան թէպետ Դուք ճանաչած դէմք եք համայնքում, այնուամենայնի կը խնդրենք ներկայանան:

Պ.- Գաղթական ընտանիքի գաւակ եմ, մայրս Ազգուիսից է գաղթել, (հայրս յայտնի Լազարեան ընտանիքի որդին էր եւ իր քրոջ հետ շատ երիտասարդ տարիքից Երևանից եկել եւ հաստատել էր Թարթիզ): Սովորել եմ Թեհրանի «Նորրախչ» դպրոցում, որտեղ էլ ծանօթացել եմ, գրականութեան հետ, եւ Անգլիայում մասնագիտանուով արեստի պատմութեան բնագաւառում: Իմ առաջն յօդածները տպագրել են «Ֆերդոսի» շարաբարերում: Թթարակցի եմ «Էրքելաար» թերթում: Այստեղ իմ յօդածները տպագրել են պարսկերն լեզուվ, միեւնոյն ժամանակ եղել եմ անգլերէն լեզու հրատարակող «Թեհրան Ժուռնալ» թերթի գրական եւ գեղարեւստական բաժնի վարիչը: Այս թերթում ես ուժի նաեւ մի յատուկ սինեակ, որ տպագրում էին ցուցահանդեսներին, քառուններին, Ֆիլմերին եւ տպագրած գրքերին առնչող իմ հարդրագրութիւնները: Յեղափոխութիւնից յետոյ 10 տարի «լուել» եմ: Բայց այդ տարիների նըրացրում, ինչքանով որ կարողացել եմ, օգնել եմ իմ նախկին գործնկերներին:

Յեղափոխութիւնից յետոյ համագործակցել եմ «Խոնայթեալ» գործակալութեան հետ: Աշխատակցել եմ նաեւ «Դունեայէ Սոխան» թերթում: Հիմա իհարկէ տարիք բարձրացել է, եւ դժւարանում եմ ամէն օր թերթի խմբագրատուն գնալ, շաբաթայ ընթացրում մէկ օր եմ ընդամենը խմբագրատուն յաճախում, մանաւանդ, որ այսօր գիտութեան զարգացման պատճառով՝ մենք ունենք յարմարաւէտ միջոցներ, օրինակ՝ «Ֆաքս», համակարգիր եւ այլն:

Իմ գրական աշխատանքին զուգահեռ մի քանի հասարակական-ազգային գործունեութիւն էլ ծավալել եմ: Երբ աշխարհահոչակ հայ կինոռեժիսոր «Սերգէ Փարազանով»-ը քանտում էր գտնուում, ես՝ ի նպաստ նրա ազատութեան, շատ միջոցների դիմեցի, եղայ տարբեր երկրութեան եւ ամենուրեք պահանջեցի նրա ազատութիւնը: Այդ հարցով եղել եմ Հնդկաստանում, Ֆրանսիայում, Ռուսաստանում: Մասնակցել եմ Գերմանիայի «Բեռլին» Ֆիլմի փառատոնին: Այստեղ նոյն պահանջն եմ ներկայացրել: Մոսկվայում մտել եմ «ՄոսՖիլմ» եւ խնդրել, որ յանուն նրա արեստում քողած ժառանգութեան որոշ միջոցներ կիրառեն նրան ազատելու համար: Այդ նոյն նպատակով յօդածներ եմ գրել «Ալիք» օրաթերթում:

Հ.- Քանի՞ լեզուներ գիտեք եւ ի՞նչ լեզուներով եք գրու:

Պ.- Դժբախտաբար իմ հայերէնը համեմատաբար բոյլ է, 2 տարի եմ միայն հայերէն սովորել: 2 լեզուներով եմ գրում պարսկերէն եւ անգլերէն:

Հ.- Դուք արևստագիտ - արիստուատէր մտաւրական եք, արդիօր քննային անցեալ ունեցե՞լ եք:

Պ.- Եղել եմ Եկեղեցական երգչախմբի անդամ, միշտ սիրել եմ երգն ու երաժշտութիւնը, մանաւանդ իին դասական եւ Եկեղեցական երաժշտութիւնը:

Հ.- Ինչքան գիտենք, Դուք «Քաղաքակրթութեան երկիխօսութեան» կենտրոնի վարիչ կազմի անդամ եք, նոյնական գիտենք, որ այդ հարցով դուք պատասխանատու յանձնառութիւն է ունեցել: Ի՞նչ կասէիք այդ նասին:

Պ.- Ի.Ի Սուաջնորդութեան նախարարութեան հրակություն անցեալ տարի ես ներկայ եղայ Ամանորի եւ Ս. Ծննդյան նիհրած մի տօնահանդէսի: Այնուեղ հրախրած էին հայեր եւ աստրիները: Ես առաջարկեցի, որ նման ձեռնարկների փոխարքէն մի գիրք հրատարակեն եւ այդ գրքի էջերում գրեն հայ մտաւրականների, գործիչների եւ նրանց գործունեութեան մասին: Կարծես, թէ հենց իմ առաջարկին էին սպասում, անմիջապէս խնդրեցին ինձ յանձն առնել այդ գործը: Արդէն պատասխանատութիւնն յանձն առնելու ժամանակ գգում ես, թէ որքան դա պատասխանատու եւ մեծ լեզուական տևալմեր պահանջող գործ է: Սակայն, չնայած դրան, հաճոյրով ընդունեցի այդ ծանր պարտականութիւնը, քանզի իմ սրտին շատ մօտ էք: Մասնակցութեամբ տիկ. Էռիքա Պօղոսեանի՝ իմ վաղեան դասընթերութիւնը առնելու ուղարկութեան ժամանակ գգում ես, որ արդէն աշխատում էր այդ ուղղութեամբ, եւ որը ընդառաջելով իմ դիմումին սիրով համագործակցեց եւ մի քանի քարի անձնատորութիւնների համագործակցութեան շնորհի՝ մի յանձնախումբ կազմեցինը: Մօտ 8 ամիս՝ շաբաթական մէկ օր եւ օրեկան մի քանի ժամ աշխատելուց յետոյ դիմեցինը բոլոր միուրիններին եւ ազգային մարմիններին, որոնցից միայն Թարթիզի թեմի Սուաջնորդն էր, որ պաշտօնապէս ցանկութիւն յայտնեց՝ համագործակցելու նպատակով: Վերջապէս բոլոր միուրինների մասնակցութեամբ տեղի ունեցաւ համագումար: Միայն այդ ժամանակ էր, որ միուրինները գործի լրջութիւնը գցացին:

Ինձ այս գործում օգնում էր «Քաղաքակրթութեան երկխօսութիւն» կենտրոնի աշխատակից՝ օր. Այդիա Ազարեանը, որի գործը ես բարձր եմ զնահասում: Ես միշտ էլ պատրաստ եմ սեղմելու այս ձեռքը, որը կը մէկնի՝ նպաստելու այս ազգօգուտ գործին: Ի միջիայլոց ասեմ, որ ես ունեմ 3 աշխատութիւններ եւս, որոնք տարբեր փուլերի մէջ են: Բոլորի վրայ էլ բարեկան աշխատանք եմ տարել, սակայն Ֆինանսների պակասի եւ այլ պատճառների հետեւանքով, դրանք դնու իրենց աւարտին չեմ հասցել:

Իրանահայերի մասին հրատարակելիք այս գրքի համար ես բազում տեղեր եմ դիմել՝ ուր որ գիտէի, ուր որ ճանաչում էի: Ունանք ընդառաջեցին, ունանք էլ՝ հակառակը: Ես կուգենայի այդ բոլորից յիշել պար: Էժիլ Յակոբեանի՝ Թարթիզից եւ պար: Լեռն Մինասեանին՝ Նոր Չուլայից, որոնք սիրայօժար կամրով առաջիններից եղան, որ արձագանգեցին իմ խնդրանքին: Սենք մեր ազգի հանդէպ պարտականութիւններ ունենք, որոնք պէտք է ես իրանում եմ ծանրաւէտ կամքութիւնը: Ենք մեր ազգի հանդէպ պարտականութիւններ ունենք, որոնք պէտք է կատարենք: Ճիշտ է ես իրանում եմ ծննդել, բայց իմ

Հասարակական

ծնողներս եկել են Հայաստանից եւ վերջապէս Հայաստանը մեր պապերի հայրենիքն է, մեր գոյատևման երաշխիքը եւ մեր վերջին հանգրաւանը: Եթէ մի օր ոմանք այն պատրիակով, թէ Հայաստանը համարում էր Սովետական, չին մօտենում նրան, այսօր ցաւօք հենց նման մարդկանցից շատերը հենց նոյն վերաբերմունքն են դրսեւրում: Իսկ թէ այսօր նրանք ի՞նչ պատճառաբանութիւններ են որոնում իրենց գործը արդարացնելու համար՝ զփտեմ:

Հ.- Արդեօք լաւ չէ՞ր լինի, որ Դուք Ձեր աշխատանքը լիակատար արդիւնքի հասցնելու համար, կոչ անելիք համայնքի բոլոր միութիւններին եւ անհատ մտաւրականներին՝ սատար կանգնելու այս գործին:

Պ.- Հենց այս տրամաբանութիւնից ելմելով՝ մենք դիմենցինք 20 հայկական միութիւնների, Ազգային Առաջնորդանին, Հայ Կարողիկէ Առաջնորդարանին, Հայ Աւետարանական Առաջնորդարանին եւ նոյնիսկ հայ Քողոքականներին:

Հ.- Այս տարի Դուք մաս էիք կազմում այն ուխտատրների, որոնք մեկնեցին Ս. Թաղէ վանք: Արդեօք դա անձնական ցանկութիւն էր, թէ յիշեալ կենտրոնի կողմից առաքելութիւն ունեիք:

Պ.- Երկուսն էլ կար: Կենտրոնը ցանկանում էր լրացուցիչ տեղեկութիւններ հասարել Ս. Թաղէի վանքի մասին, ուխտատրների անելիքների մասին եւ այլն: Քանի որ այս տարի Արամ Վեհափառ ներկայ էր այնտեղ, հետեւարար ժողովուրդը աւելի մեծ խանդակառութեամբ էր մասնակցել:

Ինչ վերբերում է կենտրոնի, ապս պէտք է ասեմ, որ արդէն ուղարկել էին նկարահանողներ եւ պատասխանատու անձինք: Ես էլ հարկ եղած դէպքում, մասնակցում էի կենտրոնի կողմից կազմակերպած հարցազրոյցներին: Կենտրոնի կողմից հայկական բաժնի ընդհանուր պատասխանատու էին նշանակելի ինձ:

Հարկ եմ համարում նշել՝ այնտեղի սուղ հնարաւորութիւնները եւ պայմանները: Այնտեղ էին եկել մի քանի երկրների դեսպաններ, բարձրաստիճան կառավարական պատասխանատուներ, լրագրողներ, հեռուստատեսութեան ներկայացուցիչներ, «Ա.Բ.» գործակալութեան ներկայացուցիչը, գիտնականներ, գրուաշրջիկներ եւ այլն:

Կարծես՝ այդ ուղղութեանը որեւէ աշխատանք չէր տարել, կեցութեան համար ամենաստարական միջոցները բացակայում էին:

Թեհրանից Վեհափառին ուղեկցող կազմը, իրօք շատ վաստակութիւն բռնց: Կարծէք թէ միայն իրենք լինեին այնտեղ, նրանց համար ժողովուրդ, հասարակութիւն գոյութիւն չուներ: Այնպէս էին վերաբերում, որ որեւէ լրագրող կամ անհատ չէր համարձակում Վեհափառին մօտենալ: Նրանց այս տիած վերաբերմունքը նոյնիսկ երեխաների վրայ էլ էր ազդել: Նրանք հարցում էին «Միթէ՞ Յիշուսը երեխաներին չ՞ո՞ր սիրում, ուրեմն ինչո՞ւ Վեհափառը չմօտեցաւ երեխաներին»: Կարո՞՞ղ էր բացատրել, թէ այս ի՞նչ վերաբերմունք էր:

Հ.- Լսել ենք, թէ նախօրօք եղել է մի գեղեցիկ առաջարկ: Այդ առաջարկի հիման վրայ՝ ուխտագնացութիւնը պիտի ղեկավարէր Ամենայն Հայոց Կարողիկոս Գարեգին թէ. Վեհափառը եւ նրան պէտք է ուղեկցէր Կիլիկիյ Կարողիկոս Արամ Ա. Վեհափառը, ինչը կը նպաստէր հայ ժողովրդի միասնականութեանը: Ո՞րն է Ձեր կարծիքը այդ մասին:

Պ.- Եթէ դա ընդառաջէմք՝ իրօք կը նպաստէր հայապահանման եւ միասնականութեան գործին: Զարմանալին այն էր, որ Արամ Վեհափառը բոլորին ներկայացնում էր որպէս ողջ աշխարհի հայութեան հղեսոր Արաջնորդին այլ կերպ ասած՝ «Ամենայն Հայոց Կարողիկոս»: Միթէ Հայաստաննաց Առաքելական Եկեղեցին քանի՞ Ամենայն Հայոց Կարողիկոս ունի: Արդեօք այդպիսով մենք մոռացութեան չե՞նք տալիս Սայր Արոնը: Այսուղի նաև անտեսել էին Հայաստանի դեսպանին: Նա որպէս դեսպան ներկայացնում էր Հայաստանը, ինչո՞ւ պիտի անտեսել:

Հ.- Դուք ծանօ՞ք էք վաճքերի վերանորոգման գործընթացին:

Պ.- Այս, ծանօք եմ: Այդ գործին անձամբ մասնակցում եմ: Իրանի «Մշակութային Ժառանգութիւն» կոչած հիմնարկութիւնը այդ գործին համար զանք չի խնայում, սակայն ցաւօք նրան ծանօք չեն հայկական ճարտարապետութեան ինքնատիպ ճաշակին: Այդ հարցով նրանք յաճախ դիմում են Ազգային Առաջնորդարան: Այս իրնդին Իրանի Առաջնորդութեան նախարար՝ պր. Մոհաչերանի առանձին հոգատարութեամբ է վերաբերում: Այսուղի իհարկէ չափուի մոռանանք «Ուրարտու» կազմակերպութեան կողմից «Ծոր Ծորի» վանքի շինանարութեան հետ կապած՝ 13 տարիաց նիդրեալ աշխատանքը: Այդ կազմակերպութիւնը դեկափառում է այրն: Վարուժան Առաքելեանը:

Հ.- Թաղէի վաճքում լրագրողները բողոքում են, թէ պատասխանատուները եւ կարգապահները նրանց նկատմամբ վաս վերաբերմունք են ցուցաբերել: Խ՞նչ տեսակետ ունեք այս մասին:

Պ.- Սիամ նրանց նկատմամբ չէր, որ այդպիսի վերաբերմունք է ցուցաբերել: Այնտեղ Վեհափառին բարի գալուստի խօսք ասելու համար եկել էին Իրանի «Քոնիադ Մուրազա Ֆան»-ի կողմից: Այդ կազմակերպութեան պատասխանատուին բռյլ չտրեց նոյնիսկ իր ուղեծքը ընթերցել: Նոյն տիած վերաբերմունքը դրսեւրուեց այտերազմից վերադարձած եւ այնտեղ ներկայ հայ հաշմանդանների նկատմամբ: Նրանք օրեւան չգտնելու պատճառով գիտերները վանքի մեջ էին լուսացնում:

Հ.- Խ՞նչ կատիք Հայաստանում եւ Իրանում տեղի ունեցող արտագաղթի ցաւալի երեւոյթի մասին:

Հասարակական

Պ.- Բարոնես Ջօրսի նամակում նոյնպէս ակնարկ կար այդ իրականութեան մասին: Այդ ցաւալի երեւյթը իրօք գոյութիւն ունի: Դա այսօր դարձել է մեր ամենամեծ հիմնախնդիրը: Բանը նրանումն է, որ կարծես որոշել են հայարափ և քրիստոնէարափ անել Հայաստանն ու Երևան հարեւանութեամբ գտնուող երկրները: Իսկ ինչ մնում է մեր ժողովրդին՝ մի մասը իհարկէ երիտասարդներ են, որոնք բողոքում են գործազրկութիւնից, բանկութիւնից եւ այն, որ իրենց եկամուտը չի համապատասխանում ծախսերին: Նման դժւարութիւնները կարելի է հարրել: Դա մնում է մեր ազգային մարմիններին, մեծ քարերարներին եւ բարեգործական տարրեր կազմակերպութիւններին: Օրինակ կարելի է մի հայկական Ֆոնդ կեանքի կոչել եւ իրավունք հայ քարերարներին, որոնք իրենց օժանդակութիւնը բերեն նմանատիպ ազգային գործերին: Փաստը ապացուցել է այն, որ երեւ մեր ժողովուրդը հաւատայ, թէ իր քորուած նպաստը իր իսկ նպատակին կը ծառայի, ես չեմ կասկածում, որ ամենայն սիրով ներդրումներ կանի:

Այսօր հայ լնուանիքը 10-12 միլիոն բուման վճարում է միայն «Վիզու» ստանալու համար, մինչդեռ այդ նոյն գունարով կարող է մի համեստ տուն գնել եւ բնակարանի հարցը լուծել: Էլ չեմ ասում, որ հայն Ամերիկայում ապրելով ինչպիսի սև գործեր է կատարում, որ ամերիկացին խուսափում է դրանցից: Այսօր մեր հայկական դպրոցներում շաբարական երկու ժամ են հայերէն սովորում, էլ չեմ ասում դա ինչ հայերէն է: Այս հարցերը պէտք է լուծում գտնեն:

Հ.- Դուք մատնանշեցիք մեր ուսման հարցը, իսկապէս իրաւացի էք, բայց ի՞նչ կարելի է անել ուսման, մանաւան հայոց լեզի մակարդակը բարձրացնելու համար:

Պ.- Իհարկէ աշակերտը դպրոցում պիտի սովորի, բայց իմանական հարցերից եւ ամենակարեւորներից մէկը մեր հայ ուսուցիչների մակարդակն է: Ես չեմ ցանկանու որեւէ մէկի գործը թերագնահատել, բայց բոլորս էլ գիտենք որտեղ ենք կանգնած: Ինչո՞ւ մեր ազգային իշխանութիւնը եւ Կրթական Խորհուրդը մասնագետ-ուսուցիչ չի հրահրում Հայաստանից, միրէ դարձեալ «կարգերի» մտավախութիւն կայ: Մինչեւ ե՞րբ պիտի մեր սիսալը շարունակենք: Այսօր մեր միտրիւնները արդէն ունեն իրենց հայաստանից արևեստագիտ ուսուցիչները, որոնք իրենց փորձերով հաստատել են համեստին կարծիքը: Ինչո՞ւ ուսման հարցում էլ նոյնը չկիսառնեմ:

Վերջում պարտը եմ համարում նշել Թադէի վանքում մի գեղեցիկ երեւյթ՝ «Կոմիտաս» երգախմբի հմայիւնոյթի մասին, որի իմքավարն էր հանրայաց նկարիչ եւ երգահան՝ պր. Վարդան Վահրամեանը: Երգախմբի ելոյրը իրօք մեծ տպատրութիւն գործեց ներկաների վրայ: Ի դեպքու Վ. Վահրամեանը մեծ նկարիչներ՝ Մարոս եւ Գրիգոր Վահրամեան ամուսինների գաւակն է:

Ժողովակից.- Ընթակալութիւն Զեր ժամանակը մեզ տրամադրելու համար: ■

Հարցազրոյց վարեցին՝
Անահիտ Բարումեանը եւ
Վաշին Վարդանեանը

Համամասնական, թէ՝ մեծամասնական

ԿԸՅԻ մամուլի երկրորդ ասուլիսը

(Շարունակութիւն՝ Խախորդ համարից)

Ռ. Կորիս

Ռ. Սարդարեան

«Լոյս».- Եթէ հայկական քաղաքամասերում հանդիպումներ են կազմակերպում՝ Պատգամատրական ժողովի եւ Թեմական Խորհրդի գործունեութեան հետ կապած, արդէ՞օք աւելի լաւ չէր լինի Պատգամատրական ժողովի եւ Թեմական Խորհրդի ներկայացուցիչը ներկայանար եւ համապատասխան տեղեկութիւններ փոխանցեք ժողովրդին:

ԿԸՅ.- Մենք դա բողէլ ենք միութիւններին կամ որեւէ կազմակերպող յանձնախմբին: Եթէ դրա կարիքը զգացում է, քող ապա իրենք իրակիրեն ցանկացած մարմին ներկայացուցչին: Ես չեմ կարծում նման իրականացները մերժեն: Իսկ դրա որոշողը մենք չենք:

«Լոյս».- Ընտրութիւնների բաւկանը հաստատուել է՝ «Ներքին Գործերի» նախարարութեան կողմից, թէ ոչ:

ԿԸՅ.- Ոչ, դեռ բանակցութիւններ ենք վարում:

«Լոյս».- Արդէ՞օք այդ «10 տարւայ փորձ ունենալու» պայմանը ՊԺ.-ի կողմից պէտք է հաստատի՞:

ԿԸՅ.- Ոչ, Թեմի կանոնադրութեան մէջ այդ մասին խօսք չկայ: Առաջադրած պայմանները եկել են ԿԸՅ.-ի որոշումներից:

«Լոյս».- Քարոզութեան ընթացքում եթէ վարկաբեկումներ լինեն որեւէ թեկնածով նկտամամբ, արդեօք ԿԸՅ-ը լիազօ՞ր է՝ կանխելու այդ երեւյթը, կամ մեղադրին որեւէ պատժի ենթարկելու:

ԿԸՅ.- Մենք այդ գործնական ուժը չունենք, հաւանական մեղադրին պատժելու համար: Մեր խորհուրդը այն է՝ ամէն թեկնածով նամաշի իր սահմանները: Մեր ժողովուրդը, գիտակից ժողովուրդ է: Նա իր ճայնը կը տայ նրան՝ ով արժանի է: Պարզ է, որ նման կերպար ունեցող անձինք չեն պաշտպանի ժողովուրդի կողմից: Ժողովուրդը համակրում է նրան, ով առողջ դատողութիւն ունի:

«Լոյս».- Քւէների հաշուարկման յօդածի երկրորդ կէտուս նշան է որ, եթէ բէկարկողների եւ բէկարերիկների քանակը չհամապատասխանի միմեանց, ապա այդ դէպքում դուրս կը բերեն աւելորդ բէկարերիկները: Արդէ՞օք լաւ չէր լինի նման դէպքում չեղեալ համարել տւեալ բէտառուփի մէջ եղած բէները:

ԿԸՅ.- Եթէ նման մի քան նկատի, անպայման կը բեկանի այդ շրջանի ընտրութիւնները: Ընտրութիւնը թեկանելու համար թեմի կանոնադրութեան մէջ կան յստակ կէտեր: Եթէ կույսի խախտում լինի, կարելի է թեկանել: ■

Ժար. 2 եւ Վերջ

Մշակոյք

ՀԱՐՑԱՉՐՈՅՑ ՃԱՐՏԱՐԱԳԵՏ ԱՐՄԵՆ ՀԱԽՆԱՇԱՐԵԱՆԻ ՀԵՏ

Թղթակից.- Նախ՝ թոյլ տուք «Լոյս» երկարաբար թերթի անունից շնորհակալութիւն յայտնել Ձեզ՝ Ձեր ժամանակը տրամադրելու և հարցազրոյցին մասնակցելու առիթով։

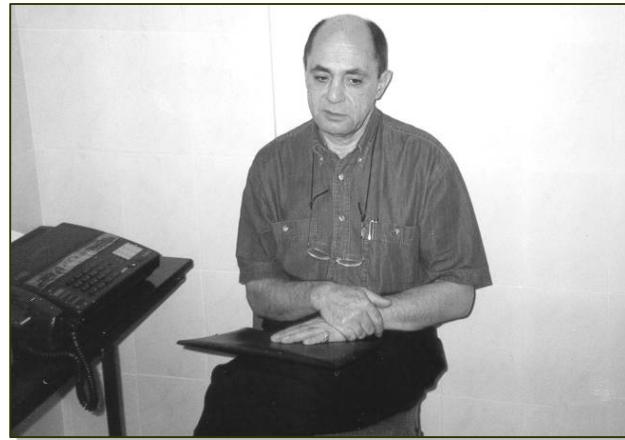
Ֆարգելի դոկտոր, չնայած, որ համայնքում Դուք ճանաչած անհատ եք, այնուամենայնիւ կը խնդրէինք ներկայանալ։

Պատասխան- Իհարկէ ինձանից աելի շատ հայրս է ճանաչած, որը ոչ միայն եղել է «Քուշեց Դաւթեան» և «Մարիամեան» դպրոցների տեսուչ, այլ նաև մեծ դեր է խաղացել ազգային կեանքու։

Ես մասնագիտութեամբ ճարտարապետ եմ, ուսանել եմ Գերմանիայում, համալսարանում դասաւանդում եմ «Քաղաքաշինութեան հիմունքներ» առարկան։ Արդէն երկու տարի է, որ Հայաստանում եմ աշխատում, ցանկանում եմ որոշ չափով մասնակից դառնալ Հայաստանի քարգաւաճման գործնքացին։ Նման մոտեցմամբ, համոզած եմ, որ անպայման կը գտնեմ գործմնելուներ։ Եթէ մէկը ասի, որ չի կարող երբեք աշխատել Հայաստանում, դա նշանակում է, որ նա չունի համապատասխան համբերութիւն, նրանկատութիւն եւ, գրնէ համեստ հայրենասիրութիւն։ Եւ կրկին ուզում եմ շեշտել, որ այս քայլով մենք կարող ենք միայն մասնակից դառնալ, մեր փոքրիկ լուծան ներդնել Հայաստանի դրութեան քարելաւան համար եւ ուրիշ ոչ մի քան։ Այս գործում է, որ մենք պէտք է համոզենք արժանի ենք հայ եւ հայաստանցի կոչեւու, թէ՞ ոչ։ Քաղաքացիութեան իրաւունքը երկնքից չի ընկնում, դա պէտք է ձեռք բերի։ Սփիտքահայերս երբեք չենք ծառայել հայոց քանակում, որեւէ տուրք չենք վճարել, մեզանից շատերը ո՞չ քարոյապէս եւ ո՞չ էլ տնտեսապէս չեն օժանդակել Հայաստանին։

Հայաստանում ես համագործակցում եմ չորս կազմակերպութիւնների հետ։ Դրանցից մէկը՝ «ՈԱԱ» կազմակերպութիւնն է, որի մասին ես աւելի մանրամասն կը խօսեմ, միայն «Երկիր եւ մշակոյք» կազմակերպութիւնն է, այն գրադում էր Ասրապատականում գտնուող հայկական եկեղեցիների վերանորոգման գործով՝ մինչեւ 1988-89 թթ., յետոյ ինչ-ինչ պատճառներով դադարեցրեց իր գործունեութիւնը։ Այս նոյն կազմակերպութիւնը ունի իր մասնաճիշերը Ամերիկայում, Կանադայում, որոնք ես գրադում են հայոց եկեղեցիների վերականգնման աշխատանքներով։ Երկրաշարժից յետոյ իր գործունեութիւնը ծառալեց նաև Հայաստանում եւ Արցախում։ Բացի Ասրապատականից, յետագայում կազմակերպութիւնը իր աշխատանքի սահմանները տարածեց նաև Քեսարտմ։ այս վայրը

գտնուում է Սիրիայում։ 1989 թ.-ից յետոյ, ինչպէս արդէն ասացի, նոյն գործունեութիւնը սկսեց Հայաստանում, այստեղ արդէն մի քանի եկեղեցիներ են կառուցել,

վերանորոգուել եւ յանձնել շահագործման։

Արցախում ես վերանորոգուեցին որոշ եկեղեցիներ, դպրոցներ, բուժարան եւ այլն։ Եւ ամենակարեւոր շինութիւններից մէկը՝ «Սառուցավանքը» նոյնական շուտով կը յանձնի շահագործման, նշանակած կառոյցի համար տարուղ աշխատանքների պատասխանատութիւնը ինձ վրայ է։

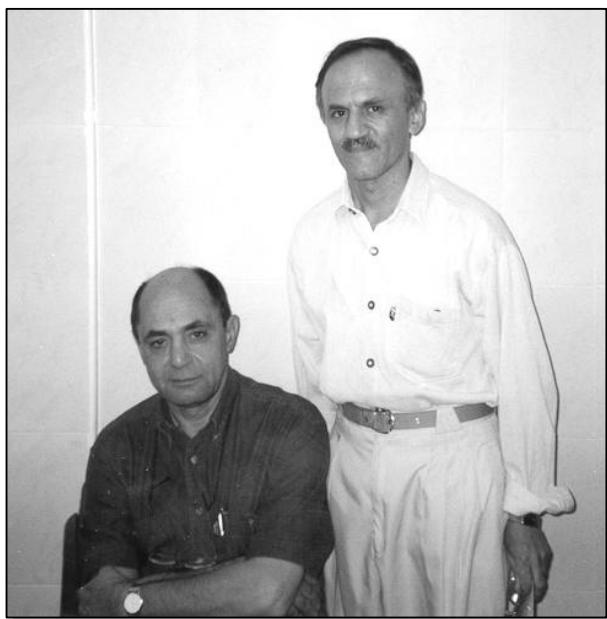
Երրորդ կազմակերպութիւնը, որի հետ ես համագործակցում եմ, կոչում է «Ալիշ», սա աւելի շատ, բնապահպանութեամբ գրադուղ կազմակերպութիւն է։ Դժբախտաբար խորհրդային հասարակարգը մարդկանց սովորեցրել է շահագործել, այլ ոչ թէ օգտել, շահագործել, իսկ յետոյ ինչ որ լինի՝ եղել է։ Ջրից օգտում են՝ աղոտուում են, ծառերը կտրում են եւ այլն։ Այս հոգեբանութիւնը աղլտ է մեր ժողովրդի համար։ Այն փշուրը, որը մնացել է մեր լայնածաւալ Հայրենիքից, պէտք է փայփայենք, մտածած օգտենք բնութեան կողմից պարզենք։ Եթէ բնութեան քարիբների հանդէա մենք անհնայ վերաբերմունք ցուցաբերենք՝ չենք կարող շարունակել մեր կեանքը այս մի փոքրիկ հողակոյտի վրայ։

«Ալիշ» կազմակերպութիւնը կեանքի է կոչել եւ նպաստում է, ինչպէս արդէն վերը նշեցի, Հայաստանում բնապահպանութեան ապահովման գործին։ Օրինակ՝ Բուժարանական այգում դեռեւս թիզ թէ շատ մնացած բուսականութեան պահպանումը մենք վերցրել ենք մեր վրայ։ Զրամատակարարման հարցն էլ մենք ենք լուծում։ Ցիշեալ նպատակով, մէկ-երկու շաբաթ առաջ, մենք կատարեցինք «Թուրքօ-պղմպի» բացուր։ Այն իր զուրք ստանում է Գետառ գետից, եւ Բուժարանական այգու տարածքի մօտ 40%-ը սրա ջրով է սնուում։ Այսպիսով մենք աշխատում ենք քայլ առ քայլ իրականացնել կազմակերպութեան կողմից հետապնդող նպատակները։

Մշակոյք

Չորրորդ կազմակերպութիւնը, որին ես համագործակցում եմ կոչուած Է՛ Հայ Դատին օժանդակելու: Այստեղ աշխատում ենք ցեղասպանութեան վերաբերեալ եղած արխիւային փաստարդութերի վրայ:

Ինչպէս տեսնում էք իմ ժամանակը լցուած է: Ասեմ, որ Հայաստանի ճարտարագիտական համալսարանում էլ կազմակերպել են դասընթացների մի փոքրիկ շարան: Բայց իմնական իմ ուժերը ես կենտրոնացրել եմ «ՈԱԱ» կազմակերպութեան մէջ տարող աշխատանքներին: Սա Հայաստանից դուրս եղած հայկական ճարտարապետութեան յուշակորողների, յուշարձանների համարագրմամբ եւ ուսումնասիրութեամբ է գրադում: Հայաստանում իմնա մենք ունենք մեր գրասենեակը, ուր կենտրոնացւում են մեր արխիւները: Նպատակ ունենք այս արխիւները գալիք 4-5 տարիների ընթացքում համակարգչային ցանցի մէջ վերցնել: Միայն թէ, Թեհրան գալուց մի քանի օր առաջ՝ մեզ յաջողուց համակարգիչները դուրս բերել օդանաւա-

կայանի մաքսատնից:

Հ.- Պրն. Հայսնազարեան յայտնի է, որ Դուք երկար տարիներ ուսումնասիրել եք Արեմտեան Հայաստանի յուշակորողները, ի՞նչ ձեռքբերումներ ունեք:

Պ.- Կարելի է ասել, որ մենք շատ չնշին աշխատանք են տարել, եւ ես որեւէ չափանիշ չեմ կարող տալ դրանց վերաբերեալ: Օրեցօք մեր յուշակորողները, հայերի հանդէկ բացասական վերաբերմունք ունեցող պետութիւնները, ոչնչացման են ենթարկում: Քանզի մեր յուշարձանները յուշում են, որ հայերը դարեր շարունակ բնակել են այդ տարածքներում, այսինքն մեր պատմական հայրենիքում: Մենք ծավալուն աշխատանքներ ենք տարել այս յուշակորողների մասին տեղեկութիւններ տալու, ուսումնասիրութիւններ կատարելու մէջ, եւ դրանք հրատարակել ենք տարբեր

լեզուներով՝ հայերէն, ռուսերէն, անգլերէն: Սա փաստ է եւ անժխտելի: Ներկայացնելով արևեստը, մենք ներկայացնում ենք նաև քաղաքական փաստեր:

Բայց ի տարբերութիւն միւս հարեւան պետութիւնների, ինչպէս օրինակ՝ Վրաստանի, Աղբեջանի, Թուրքիայի, Իրանական պետութիւնը, որը ճանաչած է որպէս արմատական իշլամական պետութիւն, բացառութիւն է կազմում: Այստեղ պահպանում են, բոլոր հայկական ճարտարապետութեան արժեքները, նոյնիսկ դրանք յաճախ վերանորոգում են հենց պետական Ֆինանսական արժուագույն մասին:

Հ.- Պրն. Հայսնազարեան մեզ յայտնի է նաև, որ մշակութային գործունեութիւնից բացի, ունեցել էք նաև հասարակական ծավալուն գործունեութիւն: Դուք ընդհանրապէս ի՞նչ կատեր արտագաղթի նման ցաւալի երեւոյթի մասին:

Պ.- Իհարկէ շատ դժուար է պատասխանել այս հարցին, որը վերաբերում է արտագաղթին: Այն, արտագաղթը հայ իրականութեան մէջ ծանր երեւոյթներից մէկն է: Ես ականատես եմ եղել դրան թէ՝ Իրանում, թէ՝ Հայաստանում: Պարսկաստանը իր տարածքում ունի թէ՝ պատմական Հայաստան, թէ՝ պատմական Սփիտը: Օրինակ՝ Նոր Ջուղան, Փերիան, Սալմասոր եւ այլն:

Իսկ Լու Անջելեսը պատմական Սփիտը չէ: Ես այս նոյն վիճակը, դեռ աւելի շեշտած, տիրում է Հայաստանում: Սա շատ մեծ հարցականի տակ է առնում Սփիտը գոյութիւնը: Իհարկէ այս ցաւալի երեւոյթի պատճառները չեն կարող պարփակել մէկ-երկու նախադասութեան մէջ: Բայց իմնական պատճառներից մէկը, դա գործազրկութիւնն է: Ես կարծում եմ, որ Հայաստանում ամենակարեւոր հիմնախնդիրներից մէկը հենց այս խնդիրն է, ինչը լուծելու համար անհրաժշտ է ստեղծել նոր գործատեղեր: Նախաձեռնութերի թիւը զգախօրէն ընդլայնել է:

Հ.- Պրն. Հայսնազարեան, իսկ ինչպիսի՞ ծրագրեր ունեք ապագայում իրականացնելիք:

Պ.- Եթէ հենց այս սկսած գործերս, ծրագրերս կարողանամ տեղ հասցնել, արդէն դա մեծ բան է ինձ համար:

Ժորակից.- Ժամանակի աղութեան պատճառով մենք ցանկանում ենք սահմանափակել այսքանով, եւ մէկ անգամ ես շնորհակալութիւն յայտնել Ձեզ՝ Զեր գոհացուցիչ պատասխանների համար: Յոյսով ենք, որ Ձեր հայրենաներ գործը կը հասցնեք իր ցանկալի աւարտին:

**Հարցագրոյցը Վարեց՝
Վաշիկ Վարդանեանը**

خدمات ساختمانی خانیان ԽԱՆԱՏԵԱՆ

انجام کلیه کارهای لوله کشی گرم و سرد شوفاز و تعمیرات،
نصب و سرویس بهداشتی - نقاشی
تلفن: ۸۴۱۶۳۹۱

Մշակոյթ

ՀԱՐՑԱՉՐՈՅՑ՝ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՇՐԱՒԻՐԱԾ ՄԱՍՆԱԳԵՏՆԵՐԻ ՀԵՏ

Հ.- Կը խնդրեմ ներկայանաք:

Պ.- Ուսուան Բաղդասարեան, «Մ.Ը.Ն.» մանկապատանեկան կրթամշակութային կենտրոնի հիմնադիր՝ նախագահ, մասնագիտութեամբ լրազրող եմ և լրագրութեան ասպարեզում եմ արդէն մօտ 22 տարի:

Հ.- Ի՞նչ նպատակով եք ժամանել Թեհրան:

Պ.- Ինչպէս գիտեք այստեղ դասընթացներ են կազմակերպիլ Հ.Ա.Ա.Կ.-ի «Արևստից» միուրեան կողմից: Եւ քանի որ «Մ.Ը.Ն.» կենտրոնն էլ լոյս է ընծայում մանկապատանեկան մամուլ եւ գրականութիւն, ունի պատանի լրագրողների դպրոց: Ինձ հրավիրեցին Թեհրան, որպէսզի պատանի լրագրողների խմբակներ հիմնեն՝ այս ամառային աշխատանքների ընթացքում եւ նախապատրաստական աշխատանքներ տանենք: Եւ շոտով առաջին նիւթերը կը տպագրենք:

Հ.- Մեր երեխաները ի՞նչ տպաւորութիւն քողեցին Ձեզ վրայ, եւ դա որքանո՞վ եք տարբերում Ձեր նախական պատկերացումներից:

Պ.- Երեխան՝ երեխայ է ամէն տեղ, երեխան վեր է ամէն տեսակ կուսակցական գաղափարներից, ամէն տեսակ կաղապարներից եւ ամենուր երեխան ունի իր ինքնատիպ աշխարհը, որը երեխայից՝ երեխայ իհարկ է տարբեր է, քայլ ինքնատիպ է եւ հետաքրքիր՝ ուշադրութեան արժանի: Ես այստեղ տեսայ այնպիսի երեխաներ, ինչպիսին են, մեր երեխաները՝ մեր կրթամշակութային կենտրոնում: Սեզ մօտ էլ 6-ից 12 տարեկան երեխաներ են յաճախում, միակ զանազանութիւնը, որը զայսի է այս «Սփիոր» հակասութիւնից, դա այն է, որ այստեղի երեխաները, ցաւոք, մտածում են գուց պարսկերէն եւ նոր միայն իրենց միտքը թարգմանում են հայերէնի: Օրինակ՝ այսօր դասի ժամանակ երեխաները սովորում էին, թէ ինչպէս պէտք է կարողանան զի առնել զրոյցը, եւ երեխաներից մէկը, քանի որ չէր հասցնում հայերէն զրել, հայերէն բառերը

գրում էր պարսկերէն տառերով: Սա կարելի է ասել, որ բնորոշ է բոլոր երեխաներին, քանի որ հայերէն տառերի մի մասին նրանք ծանօթ չեն, ծանօթ չեն նաև բառերին: Սենք փորձում ենք դասերի ընթացքում հէնց տեղում շտկել դրանք: Սա անհրաժեշտ է, քանզի, ինչպէս գիտէք, լրագրութիւնը՝ եւ հաղորդակցութիւնը է որը անց ենք կացնում բանաւոր եւ գրաւոր խօսքով, նախ՝ զարգացնում ենք պատկերաւոր մտածողութիւնը, լեզուն, բառապաշարը եւ յետոյ միայն գրում տպաւորութիւններ, յօդածներ եւ այն: Երբեմն երեխաները գրած յօդածը բերում են աջից ձախ գրած վիճակում, այսինքն՝ առաջին էջը պէտք է բերքել վերջից:

Հ.- Խսկ աշխատանքի ընթացքում որեւէ խոչընդոտի հանդիպե՞լ եք:

Պ.- Այստեղ:

Հ.- Այս:

Պ.- Ըստհանուր առմամբ, կարծում եմ, որ ոչ, իհարկ է խոչընդոտներ ամէն աշխատանքի մէջ ել կը լինեն եւ բնական է: Եթէ խոչընդոտ չկայ, որեմն աշխատանք չկայ: Ընդհանուր վերցրած չեմ կարծում, չէ չկայ, որովհետու նոյնիսկ երեխն ես չեմ էլ զգում, որ հայատանից եմ, քանզի մեր շրջապատում հիմնականում հայեր են, երբեք միայնակ չենք: Միակ խոչընդոտը լեզուականն է:

Հ.- Ինչպէս եք զգում Ձեզ՝ ընտանիքից հեռու լինելով:

Պ.- Շատ դժուար է: Օրինակ՝ այսօր ամուսինս նամակ էր ուղարկել: Ես իմ ամենափոքր երեխային գալուց առաջ խաղալիք շնիկ էի նիւթել՝ ձագուկը շնիկի մէջքին նստած եւ ասել էի, թէ սա մաման է, սա էլ Յովնանն է: Այսօր նամակի մէջ կարդացի, որ ամէն զիշեր երեխան դրա հետ է քննում: Կարօտել եմ ընտանիքս, երեխաներիս, իհարկ աշխատանքը, այս զրադառնութիւնը մի փոքր թոյլ չի տալիս, որ երկար մտածես ընտանիքին մասին: Բայց սա իմ ընտանիքից բաժանման առաջին փորձն է՝ շատ ծանր է:

Հ.- Խսկ երեխաները դասընթացները աւարտելուց յետոյ որեւէ քննութեան կը ենթարկե՞ն, թէ ոչ :

Պ.- Մեր փորձի եւ քննութեան արդինքը պիտի լինի մանկական էջերի պատրաստումը, որպէսզի ծնողները ականատես լինեն ստացած արդինքին: Տեսնեն իրենց երեխայի տպագրած պատմածքը, հերիաքը, թրակցութիւնը, նկարները, մի խօսքով՝ աշխատանքը, դա էլ հենց կը լինի արդինքը: Այլապէս երեխաները կարող են խոտնել, յոգնել, մանաւանդ, որ ամռան ընթացքում են կազմակերպիլ դասընթացները: Այդ պատճառով աշխատում ենք դա աւելի շուտ խաղային եղանակով իրականացնել, որպէսզի երեխան խաղալով սովորի: Եւ եթէ զիսի ընկնի, թէ այստեղ յաճախում է սովորելու համար, ապա տհաճութեամբ կը յաճախի, ուստի եւ ոչ մի քննութիւն չենք անցկացնի: Ես նոյնիսկ

Մշակոյթ

այս առաջարկութիւնը Հայաստանում եմ արել հան-

րակրթական դպրոցների տարրական դասարանների համար: Քննական այն առարկաները, որոնք դնում են փորձերի համար, դա շատ սխալ է, որովհետեւ երեխան հակադրելու է ի վերուստ, իր բնուրեամբ նա այդախին է: Մանաւանդ, երբ նա գիտի, թէ դա գիտելիք է, գիտութիւն է, որը ինքը պէտք է պարտադիր կերպով սովորի: Հաւատացած եղէք, որ երեխան մի երկու տարի յետոյ տհաճորեամբ կը սովորի, իսկ երբ ինքը գիտի խաղում է, աւելի հաճոյրով է դա անում: Ասենք՝ զնացրով ինքը պիտի ճանապարհորդի դեպի այսինչ վայր, պէտք է հաշիք, թէ քանի՞ կիրողնետը է մնացել հասնելու համար: Ինքը չի հասկանում, որ մատեմատիկա է սովորում, բայց արդինքում սովորում է: Նոյնը ես կիրառում եմ հաղորդակցութեան մերողներում: Արհասարակ հաղորդակցութիւնը՝ որպէս գիտութիւն, աւելի շատ խաղային, աւելի շատ հերիաքի ձեռով պէտք է մատուցի: Երեխան ինքը պիտի չիմանայ, թէ ի՞նչ է վերնագիրը՝ բանաձեռովք: Նա այնքան պէտք է խաղայ, մինչեւ որ վերջում ես ասեմ նրան, թէ սա արդէն վերնագիրն է: Նա չպիտի իմանայ, ի՞նչ է նշանակում զրի առնել հարցազրոյց՝ ըստ բանաձեւի: Երբ մի քանի անգամ փորձում ենք, յետոյ ես ասում եմ, որ դա արդէն կոչում է հարցազրոյց: Փաստորէն երեխան պէտք է գործնական աշխատանքից անցում կատարի տեսականի, այլ ոչ թէ հակառակը:

Հ.- Եթե վերջին խօսքը, մաղթանքը:

Պ.- Խօսք հետեւեալ է, քանի որ «Լոյս» երկշարաբերը կարդում են բոլոր միութիւններում հաւանարար, կուսակցութիւնից բարձր բան է, վեր կամ կոյլ կանգնած թերթ, իմ խնդրանքն է ընթերցողներին տեղեկացնել, որ արեւատի դպրոցը ստեղծուած է թերանահայ ողջ հանայնիք երեխանների համար, անկախ իրենց միութենական պատկանելութիւնից: Մենք ինքնեւս էլ կուսակցական չենք, եւ Հ.Ս.Ա.Կ.-ն էլ իր առջեւ կուսակցական որեւէ խնդիր այս ծրագրի մէջ չի դրեւ ամառային աշխատանքների նպատակը իսկապէս բարձր է, վեհ է:

Ճար. տեսնել էջ 14-ում

ԱՊՐՈՒՄՆԵՐ

Գրիգոր Զարինեան

Ամեն մի հայ սրտի խորքում Արարատի կենտրոն ունի, Ամեն մի հայ իր աշքի մէջ՝ Արարատը իր մօռ ունի, Երբ նայում ես լուսարացին՝ հարսնաքօնի նման շքեւ, Հարսի նման շորջը բոլոր, արանանդի նարոս ունի:

Ես էլ մի հայ, հայի աշքով ո՞նց չնայեմ Արարատին. Ո՞նց չնայեմ լուսապսակ, արծարափայլ վեհ գագարին. Թէ չնայեմ ամօք հայիս, ամօքանքի բոլքը կրեմ, Ամօքանքի կմիքը բող խարազանի իմ ճակատին:

* * *

Ինձ ասում են,- Սիշտ տխուր ես.

Սիշտ մոայլ ես ու կոպիս,

Ինձ ասում են,- Դու միշտ լրտ ես,

Չունես դէմքին դու ծայխ:-

Ես ասում եմ սիրտս բացէք՝

Որքան նուրք է նա, քնըուշ,

Սիրտս բացէք եւ իմացէք,

Սիրոյ վարդ է առանց փուշ:

* * *

Երբ որ կեանքր ճախողում է,

Սորուում ես- վայ ես դառնում,

Քախսող քեզմից խոռվում է,

Որշներին բայ ես դառնում...

Զգոյշ եղիք, մի մոլորիք,

Թափառական հայ ես դառնում,

Քանի շուտ է՝ վերաղաքձիք,

Տես՝ հասարակ բայ ես դառնում...

* * *

Որքան անուշ բան ես, մուրազ,

Բայց թէ երեք չես կատարում,

Սիշտ ապրում ես ինչպէս երազ,

Թէկուզ փուչ ես, չես դարարում:

Խաղ ես խաղում սրտերի մէջ,

Դու տանում ես մենք ենք տարում,

Յոյի կրակ ես մի անշէց.

Դու ապրում ես, մենք ենք վառում...

★ ★ ★

Լազերի... Ճար. էջ

-Տղեք զան, բոլեք զնամ... ել ուրս էս ափում չի լինի, թափանձնեց նա են-են զնարով: Յեսոյ արագ շոջւեց և դրս վազեց լարորաստրիայից:

Լսիք, ասարդ մոռացար, հետևից զոռաց Գերամ:

-Անուշ արեք, տղեք զան, - արդէն ափից արձագանքնեց ճախորդ ձկնգողլ:

Վերջապէս բոլորը կարող էին լիաքոք հոհուալ:

-Ես ձեր տեղն առանձնապէս չի երճի, - նենց ժպտալով Գերամ դիմեց տղամերին:

-Ինչո՞ւ:

-Եթե յիշորութիւն ինձ չի դաւաճանում, վաղը դրոք եք հերթապահում խոհանոցում... Ուրեմն, հիմա խկական ժամանակն է մաքրել այս ձկները, որպէսզի չփշանան: ■

Ստացւած գրութիւն

ԴՅԷԺ, 14 ևանց
Â»ՆԻՅՑ ՍԵԿ ՆԻՅՑ Ի ՅԱՅ ՇԵԱՄԵ! ՄԵՅ ԼԱՅԱՅ ՈԿՐ ԽԾ ՈՎՅ ՀԵՅ ՅԵՅ-
ՐԵՄ ՅԵՅ ՐԵՄ ՈՎՅ ՈՎՅ ՐԵՄ ԱՅ ԱՅ ԱՅ ԱՅ
ԵՐԵՄ ԵՐԵՄ ԵՐԵՄ ԵՐԵՄ ԵՐԵՄ ԵՐԵՄ ԵՐԵՄ
Â»ՆԻՅՑ

Որեւէ հայատառ ու հայարդը մանուկ աշխարհի որ անկեն մէջ ալ լոյսին զայ, կ'ուրախացնէ մեզ:
Ու իման՝ մեր «ԼՈՅՉՈ»-ը, յարգելի խմբագիր, որուն 3,4,5,6 յաջորդական թիւրը շնորհակալութեամբ ստացած եմ:
Ամէն անգամ, որ մանուիլ նոր օրգան մը իրապարակ կուգայ եւ զոր տեսնելու առիքը կունենամ, ուրախութիւն մը կ'ապրիմ մտածելով որ ի հեճուկս մեր շրջապատին մէջ ապրող բազմաքի յունետեսներու, մեր զարդութեամբ ոչ միայն ունին հայ գիրի երբք շարունակել ուզող երեցներ, այլ ունին նաև երիտասարդներ:

Զեր շուրջ ունիք աշխատակիցներու բանակ մը, որ քերպի գոյատեսմը կը նյանայ ապահովի բարյայակտ: Ֆինանսականը նոյնաքան կարեւոր է: Ո՞վ պիտի նիւթապէս ապահովի «ԼՈՅՉՈ»-ին գոյատեսմը: Իրանի հայ զարդուք անցեալին հայ գիրի համար ունեցած է բազում մելենասներ: Այսօր ես կը նյանայ ունենալ:

Որեւէ թերք, ուր ալ իրատարակի, իր գոյատեսումին աղքիւրը պէտք է նկատի տւեալ մանուիլն լոյս ընծայման վայրը:

Գիտեք, որ Լիրանանի մեր օրաբերելում անգամ մէծ դժւարութիւններու առջեւ կը գտնին եւ հազարաւոր տօլարներ պարտքերի տակ են:

Զեր «ԼՈՅՉՈ»-ը ուրախութիւն պատճառեց ինձի իր մարդու տպագործեամբ, գունատիայ կազմով եւ ըստ բարականի անկողմնակալ բռկանդակութեամբ: Այդ է հայ մանուիլն պարուականութիւնը՝ իր ընթերցողները նույն միանականութեան: Միջրոպները բաժաններով կը բազմանան, մենք բաժնեկով կը տկարանանք:

Ահա քէ ինչու լրի կ'երկրորդին Անդրանիկ Խեչում-եանի յօդածի միտքերը մայիսին թիւն մէջ:

Եթէ մէկը գրող է, մեր պարագային հայ մէծ գրող, անիկս չի կը նյանար պատկանի որեւէ կուտակցութեան: կը պատկանի ամբողջ հայ ժողովուրդին: Վահան Տէրեան մը Լենինին մօտիկ ըլլալով հանդերձ չի պատկանիր Հանայնավար կոսակցութեան, այլ կը պատկանի ամբողջ հայ ժողովուրդին:

Նմանապէս Ըուրէն Զարդարեանը կամ Սիամանթօն ոչ քէ Դաշնակցութեան, այլ ամբողջ հայ ժողովուրդին կը պատկանին:

Ժամանակն է, որ մեր մտարականութիւնը գտնիտ ազգային միասնութեան շարքում մը, որ ընդգրկէ ամբողջ սփիւրը ու հայրենիքը միաժամանակ:

«ԼՈՅՉՈ»-ին մէջ զանազանութիւն գտայ, Իրանահայ կեանք, Իրանական լուրեր, Առողջապահական եւ մարզական բաժին, բարգմանութիւններ, գրական բաժին:

Սիրելի Հայկ Գարագաշի մասին զրած յօմածը: Այս անունին ծանօթ «Վերածնունդ» թերթէն, որուն խմբագիրն էր բազմաշխատ այս մտարականը: Թերք զոր կունենայինք Կիպրոսի Սելընեան կրք. հաստատութեան

մէջ 1944-1946 տարիներուն, մեր պատանեկութեան շրջանին:

Լաւ են ձեր հարցազրյացները նաև քէ տեղական հեղինակաւոր անձնատրութիւններու, թէ՛ հայրենական:

Մէկ խօսքով ձեր մեկնարկը թէ՛ լաւ է, թէ՛ յուաղդիչ: Իրանահայ զարուքը, վստահ եմ պահած ուժեր ունի: Պետք է բացայացնել:

Անձնապէս զրած եմ չորս մենագրութիւն Իրանահայ գաղութին մասին: Արտակ Սրբազնի, Գալրուստ Խանենցի, Արմանտի եւ Վարանդի մասին, երբեւ նկատի չունեալով անոնց աշխարհահայեացքը: Գրողը միաւորող ուժ պէտք է ըլլայ, այլ ոչ տարանցառող:

Ընկույնելու խնդրեամբ յաջորդութեան մաղթանքներու՝

Թորոս Թորանեան

❖ ❖ ❖

Հարցա...

Ճար. էջ 13ից՝

Սենք մեր դիտարկումներն ասացինք, քէ ինչ տարբերութիւններ ենք տեսնում, որենքն այլ տարբերութիւնները դեռ մենք կողքից ենք տեսնում, սակայն դուք շատ աւելի լաւ եք տեսել համայնքին սպասանազող ուժացման վստահը: Հայապահումնան կարեւորութիւնը զգայով է, որ բարականին գումարներ միջոցներ են տրամադրել եւ կազմակերպել են այս դասընթացները: Ծնողները սա պէտք է ընթանեն եւ թերեն իրենց երեխաներին այսուղի որովհետեւ ժամանակը կարծ է, բայց այդ ժամանակը գտնել սէր պէտք է ներարկի դէ-պի հայութիւնը եւ զգութունը եւ առաջարկան հայերէն լաւ սովորի, իր հայոց պատմութիւնը, գրականութիւնը լաւ իմանալու է, որ շնորհակալութիւն յայտնելուն Հ.Ս.Ա.Կ.-ին այս ազգանունը աշխատանքը կազմակերպելու համար, խնդրել բոլոր միութիւնների անդամներին, որպէսզի նման ծրագրերը աշքարող չանեն: Իրանահայ զարթօջախը Հայաստանի հանար շատ մեծ կարեւորութիւն ունի, բանզի մենք անընդհատ ձեր ներկայութիւնը մեր կողքին գտնի ենք: Եւ ուզում եմ Սեպուհ Սրբազնին մի գեղեցիկ արտայայտութեամբ աւարտել խօսք, նա երեխաների հետ հանդիպան ժամանել ասաց. - «Թեհրանի հիւսիսից փշող քամին անգամ՝ հայաստանաբոյք է»: Ուրեմն սա զիմանք-ենք եւ այս բոլոր ձեռնարկները, որոնք Հայաստանի հետ են կապում, հանդիպան հիսիս մի քամի:

Հարցազրյաց վարեց՝
Անի Նազարեանցը

**ՈՍԿԵ
ՕՂԱԿՆԵՐ**

ԼՈՅՉՈ երկարաբարերքը ջերմօրէն շնորհա-լորում է նոր ամուսնացած սիրելի զոյգերին:

Իրինա Այվազեան – Սերժէկ Յովսէփեան
Թալիհն Մուսայեան – Արմեն Վարդանեան
Արփինէ Տէր Գալուստ – Սարգ Մկրտչեան

Մշակոյթ

Թրեզա
Քամքարեան

ԱՌ ԵՐԱԾԻ ԹԵ...

Երբ նայում եմ ես
Ձեր պատկերներին
Ու խօսում ձեզ հետ.
Որպէս կենդամի,
Ինձ քում է, թէ
Դուք ի ինձ նման,
Խօսում եք ինձ հետ,
Ինձ հետ զրոցում:
ԱՌ երանի, թէ
Ինձ հետ լինեիք,
Ինձ մօս լինեիք,
Կողքիս լինեիք:
Ինձ հետ խօսեիք
Դարդս լացէիք.
Սեծ է կակիծս՝ հիւանդութիւն է,
Անրուժելի ցաւ
Ու տիրութիւն է:
Ծարաւ է հոգիս,
Կարօս է հոգիս.
Ձեզ է փափագում,
Ձեզ է միշտ տենչում,
Իմ հարազատներ, իմ սիրելիներ:
Երանի՝, մայր իմ,
Զծնէիր ինձ
Ու տէր չանէիք
Եղ ցաւ ու դարդին,
Էս տառապանքին:
ԱՌ երանի, թէ
Ձեզ հետ լինեիք,
Ձեզ մօս լինեիք,
Ու միշտ ձեր կողքին:

ՕՏԱՐ ԱՓԵՐ

Չնտածած կեանք,
թէ զգուած տողեր,
Ալիքներն անխիղճ,
ալիքներն անզուսպ
Նետեցին հեռուն,
Ինձ, օտար ափեր:
Սի օտար երկիր,
Օտար դրութիւն,
Օտար նիստ ու կաց,
Օտար մարդկութիւն:
Սի կեանք անուրախ,
Դժգոյն ու դժւար,
Անդադար կարօս,
Անդադար փափագ:

Անդադար տենչանք,
Անդադար տենչանք
Դէյի ապագայ:

ՄԱՅՐՄ

Մայրս քեզ նման
Սիրուն է գարուն,
Քեզ նման քնըն՝ լ,
Անուշ է գարուն:
Մայրս գրութիւն,
Ծով համբերութիւն,
Ու բարութիւն է:
Մայրս քեզ նման
Գարուն է գարուն:
Մայրս իմ կեանքն է,
Մայրս իմ շունչն է,
Մայրս իմ քունն է,
Մայրս իմ տունն է:
Մայրս իմ երակներուն
Հոսող արիւն է:

ՄԵԶ ՉԻ ՊԱՏԿԱՆԻ

Մենք այս աշխարհի
Կանաչն էլ լինենք,
Գարունը նոյնիսկ
Մեզ չի պատկանի:
Մենք այս աշխարհի
Արեւը լինենք,
Ամառը այրող
Մեզ չի պատկանի:
Ես քեկուզ լինենք
Տերեսներն անզոյն,
Աշունը նոյնիսկ
Մեզ չի պատկանի:
Իսկ եք նոյնիսկ փարիները ձեան՝
Չմեռն այս աշխարհի,
Մեզ չի պատկանի:

ԻՆՉՈ՞Դ

Ինչո՞ւ էք մարդիկ, մոռանում, թէ ո՞վ
Թէ ո՞վ ձեզ ծնեց:
Ինչո՞ւ էք մարդիկ,
Սոռանում, թէ ո՞վ
Թէ ո՞վ ձեզ սնեց:

Սիրէ ասուած էք,
Թէ ասուծոյ որդի,
Աստծոյ որդուն էլ
Մարիամն է ծնել:

Ինչո՞ւ այդքան շուտ
Սոռացաք նրան,
Այն կարը, որ ձեզ
Ուժ տուեց, եռան:
Այն արինը, որ
Դեռ մինչեւ հիմա,
Ձեր երակներուն
Եւ ձեր մարմնում է:
Այն սիրտը, որի
Զարկերը ծանօթ
Դեռ մինչեւ հիմա
Ձեր ականջում է:
Այն ձեռքերը տաք,
Որ ձեզ գրկում ու
Սեղում իր կրծքին
Եւ գորգուրում էք:
Կրանք հիմա էլ
Տաք են ու քնըուց
Որ քում է ձեզ
Տառասկ են ու փուշ:
Թէ իմանար, իրեն
Օրերից մի օր,
Սոռանալու են իր
զաւակները,
Սիրուց կեանքուն, էլ
Սայր չիներ,
Իսկ երէ մայրը
Չիներ կեանքուն՝
Կեանք եր չէր լինի:

* * *

Ի՞նչ կապոյտ են քո աչքերը,
Չինջ Սեւան են քո աչքերը,
Ես էլ նաւակ մի մոլորած
Ալիքների թերանն ընկած:
Ու ամէն պահ քեզ տեսնելիս,
Ալիքները քո աչքերին
Կանչում են ինձ ու կուլ տալիս,
Տանում խորքը կապոյտների:

Խորտակւել եմ քո աչքերում,
Ջոն աչքերի ալիքներում.
Ես մի նաւակ ծովասուզած՝
Ալիքներդ ո՞յր են տանում:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎ

(Պատմական ակնարկ)

Ժամանակի ընթացքում կառավարող հիմնական կուսակցութեան ՀՅԴ իշխանաւոնչութեան, ինչպէս նաև հանգամանքների թելադրանքով խորհրդարանի դերը զնալով նսենացւեց յօդու կառավարութեան, իսկ 1920թ. Մայիսամ ապստամբութեան կապակցութեամբ պատական կառավարման համակարգը կուսակցականացւեց (ողջ իշխանութիւնը անց ՀՅԴ Քիոլկառավարութեան ձեռքը), իսկ խորհրդարանը ուղարկեց հարկադիր արձակուրդ ով փաստորէն չեզօքացւեց:

Չնայած այս ժամանակայ ժանրու արտասովոր պայմաններին՝ Հայաստանի խորհրդարանը ինչպէս հարկն է չկարողացաւ իրեն լիովին դրսեւրել: Նա իր կարճատեւ և ընդհատումներով գործունեութեան ընթացքում շխացրեց նշակել ու ընդունել սեփական (ազգային), պետականական ամրողական ու կայուն օրենսդորֆին: ՀՀում հիմնականուն շարունակում էին գործել ցարական Ռուսաստանի ու ժամանակադր կառավարութեան, Անդրկովկասեան կոմիսարիատի ու Մէյի ընդունած օրենքներով: Սեփական, ազգային առանձնայակնութիւններին բնորոշ ու հոգեհարազար օրենքներ շատ քիչ ընդունեցին ու գործադրութիւնն, որոնք էլ բացասարար անդրադարձան հանրապետութեան իրաւական հիմքերի ամրապնդութեան:

Անշուշտ, արեւատապարժ չէր Հայաստանի խորհրդարանը: Խորհրդարանի եւ նրա յանձնաժողովների գործունեութեան բոյլ կողմերից մէկն այն էր, որ ընդունած օրենքների ճնշող մնամասնութիւնը (շուրջ 90 տոկոսը) եղել են կառավարութեան ներկայացրած օրինագծեր: Օրենքների պակասը նի կողմից եւ եղածների անհատարութիւնը միևնույն ժողովից ծնունդ էին անիշխանական երեւութեր՝ լամբարան, շահատակութիւններ, «մատուցերիզմ» եւ այլն: Դրան նպաստում էին նաև հանրապետութեան արտաքին ու ներքին անկայուն պայմանները, հայկական հարցի լուծումն ճգնաժուռ:

Այրուհանդեմ, Հայաստանի առաջն Հանրապետությունը իրենից ներկայացնում էր կազմակերպարձ պե-

տութիւն, որի հիմքերի ամրակայմանը եւ զարգացմանը զգայի չափով օժանդակել է նրա խորհրդարանը:

1920թ. յեկատերների 2-ի Երեւանի համաձայնագրով՝ Հայաստանը խաղաղ ճանապարհով խորհրդայնացւեց: Դրա հետեւանքով, պետական իշխանութեան միւս մարմինների հետ միասին, դադարեց գործելուց նաև խորհրդարանը: Դրանից յետոյ, Խորհրդային Ռուսաստանի օրինակով, Հայաստանում եւս սկսեցին հիմնել իշխանութեան նոր ընտրված մարմինները, որոնք կոչվեցին Սովուններ (Խորհրդութեան): Սակայն մինչեւ ընտրութիւնների կազմով բանտրազիւած:

գիւղական բոլոր աստիճանի խորհրդները կը ճեւադրուիին՝ Հայաստանու ժամանակաշարապես հաստատուեցին ու գործում էին յեղափոխական կոմիտեները, որոնք հարրեցին իտարբերութիւն խորհրդութեան հայեր էին եւ կոմունիստական կուսակցութեան անդամները: Ընդ որում կոմունիստ պատգամաւորների բոլոր համարակայնութեան մէջ նրանց ունեցած տեսակարար կիրքը: Այս եւ այլ օրինաշափութիւնները բնորոշ էին իշխանութեան բոլոր մարմինների համար խորհրդային ժամանակաշրջանում:

Հայաստանի խորհրդների առաջին համագումարի օրակարգի համաձայն կոմիտենիցին հետեւեալ հարցերը:

**ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ
ԻՇԽԱՆՈՒԹԵԱՆ
ՍԱՐՄԻԼՍԵՐԸ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ԽՈՐՃՐՈՂԱՅԻՆ
ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ
ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆՈՒ
1920-1991 թթ.**

Ֆեղիմների գործունեութիւնը շարունակեց մինչեւ 1921թ. վերջերը, երբ տեղի ունեցած աշխատաւորների պատգամաւորների խորհրդների ընտրութիւնները: Ընտրեցին հանրապետութեան դաշնակութեան (ֆեղերացիա) ստեղծումը, ՀԽՍՀ Կենտրոնական Գործադիր կոմիտեի (ԿԳԿ) ընտրութիւնները:

խորհրդներ՝ գիւղական, գաւառային (շրջանային) եւ գաւառային:

1929թ. յունիար-փետրուարին հրավիրեց ՀԽՍՀ բանտրութերի, գիւղացիների և կարմիր զինուրների պատգամաւորների առաջին համահայաստանան համագումարը, որի պատգամաւորները ընտրել էին գաւառային համագումարներուն: Խորհրդարանը համագումարներուն էր:

Համագումարը եւ նրա օրակարգի հարցերու ու ընդունած որոշումները (օրենքները) կոչված էին ամրապնդելու խորհրդային իշխանութիւնը եւ նշելու նոր կեանքի կառուցման ուղիները:

Հայաստանի խորհրդների համագումարին ներկայ էր 252 պատգամաւոր, վճռական եւ խորհրդակցական ճայնով: Նրանք ներկայացնաւմ էին համրապետութեան բոլոր հասարակական խառներն ու դասակարգերը, կուսակցական ու ազգային կազմը: Պատգամաւորների մեծ մասը հայեր էին եւ կոմունիստական կուսակցութեան անդամներ: Ընդ որում կոմունիստ պատգամաւորների բաժինը զգայօրէն մեծ էր հասարակայնութեան մէջ նրանց ունեցած տեսակարար կիրքը: Այս եւ այլ օրինաշափութիւնները բնորոշ էին իշխանութեան բոլոր մարմինների համար խորհրդային ժամանակաշրջանում:

Հայաստանի խորհրդների առաջին համագումարի օրակարգի համաձայն կոմիտենիցին հետեւեալ հարցերը:

Հայաստանի կառավարության ժողովրդական կոմիսարների խորհրդի հաշտեւութիւնը, նոր տնտեսական քաղաքականութիւնը, գիւղատնտեսութիւնը եւ հողային քաղաքականութիւնը, Կոռուպերացիայի մասին, սոցիալական ապահովութեան ժողովրդական կոմիսարիատի հաշտեւութիւնը, Կոնդրկուլական մասին, ՀԽՍՀ Սահմանադրութեան ընդունումը, Անդրկովկասեան դաշնակութեան (ֆեղերացիա) ստեղծումը, ՀԽՍՀ Կենտրոնական Գործադիր կոմիտեի (ԿԳԿ) ընտրութիւնները:

Առողջապահական

Բժշկական հարցումներ Տաքացման և սարեցման բուժման եղանակներ

Թարգմանեց՝ Լեւոն Ահարոնեանը
(Եւթ ամսագրից)

Հարց.- Լարսած մկանների և մէջքացալի համար, արթօ՞՞ր գոյաւրիսն ունեն տաքացման կամ սարեցման բուժման եղանակներ:

Պ.-Ընդհանրապէս հնուց նարոյ մկանների բուժումը կատարում է սառոյցի կոնսուսով և թիսով փարաբներով: Սարեցման եղանակը պէտք է կիրառի անմիջապէս վիրապիկրոց յետոյ: Հակառակ դէպրում անմիջապէս տաքացնելը կարող է վատ վիճակի հասցնել բորբոքումն ու այտուցը: Սարեցման եղանակը ունի իր բազմաթիւ առաւելութիւնները:

Նեարդները սարեցնելով՝ ցար նազում է, մկանային հիսուածքների լարածութիւնը իջնում է և արեան անօրների նեղացում է առաջանում, որի հետեւանորով կասեցում է արիսնահոսութիւնը և քչանում է այսուցը, հիսամինի (ցաւ պատճառող կենսանիր) քանակը իջնում է և նոյնիսկ բորբոքումները վերանում են:

Մի խօսքով՝ սարեցման եղանակով դադարեցում է արիսնահոսութիւնը, իջնում է այսուցը և վերանում է բորբոքումը:

Տաքացումը նեազեցնում է ցար և ջղաձգութեան պատճառ է դառնում, բայց դա ունի նաև իր բացասական կողմերը: Տաքացման հետեւանորով բույսում են մկանները, նօսրանում է արիսնը և արեան անօրներում արեան հոսքը արագանում է, որը վիրաւոր մասի այսուցի պատճառ է դառնում և արագ ձեւով վնասած մասում առաջանում է ցաւ ու այսուց և նեարդների լարածութիւնը:

Սարեցման եղանակը անմիջական օգնութեան մի լաւ միջոց է, այն չեզքացնում է վերը նշանակութեան լարածութիւնները:

Ենտագայ օրերին օրգանիզմի բնական պաշտպանութեան մէխանիզմը իր դրական ազդեցութիւնն է բողնում, այդ պահին տաքացումը օգտական է դառնում և վիրաւորած նամակ արեան անօրներում արեան հոսքի արագութեան պատճառ:

Օրգանիզմի վիրաւորած մասերի սարեցման բուժման եղանակի կիրառումը երէ մի քանի օր երկարատեի, կառաջանան արեան հոսքի դանաղեցում արեան անօրներում:

Երբ առկայ են վիրաւորած և նշանած մկաններ, այսուց և բորբոքում, տաքացման բուժման եղանակը չպէտք է կիրառի, որովհետ դա կը խարանի բորբոքումն ու այսուցը:

Ծաց տեսակ սարեցման կամ տաքացման միջոցները աւելի խոր են քաֆանցում վիրաւորած հիսուածքներ, քան քը չոր տեսակը:

Յանախ սառը կոմպրեսի փաքերը 2.5-5 սմ. բափանցում է վիրաւորած նամակ խորը: Սառոյց կամ սառը կոմպրես օգտակար է ինում ուժեղ ծեծած մկաններին:

Միանալու տաքացրած փափուկ բարձրիկի տաքութիւնը բափանցում է 1.5 - 2.5 սմ. մաշկի տակ, բայց բայց և տաքացնող լամպերն կարող են տաքութիւնը 2.5 սմ. փոխանցել նաշկի խորութեանը: ■

Անընութիւն

Հարց.- Ես 68 տարեկան առողջ մի մարդ եմ, բայց վերջին տարիներին աստիճանաբար նազում է քուն, իմ բժիշկն դեմ է դեղորայքի օստազործմանը, բայց ես յոյս չունեմ, որ կը յաջողութիւն կրկին 8 ժամ քննելու կարողութիւնը ձեռք բերել: Յանախ եմ ինձ յոգնած զգում, կարող է՞՞ արդեօք մի բուժման եղանակ ինձ առաջարկել:

Պատ.- Զանի որ հանգստացնող դեղորայքի ազբեցութիւնը կարծատ է անքնութեան բուժման համար, տարեցների դէպրում դա բուրումին յարմար բուժման եղանակ չի հանդիսանում: Անքնութիւնը ստվորական պայմաններում գոյացած մի անհանգստութիւն է, և այդ կարգի թշրացուցիչ դեղորայքը ոչ միայն կարող են սպառողին մոլի դարձնել, այլ դրանց ազբեցութեան տակ տարեցները՝ կորցնելով իրենց հաւասարակշռութիւնը հնարաւոր է ատովքարի դէպրում կարող են գուկաստիդի կոտրածք ստանալ: Սուածնում է նաև յոգնածութիւն: Կլիմիկսկական վիճակագրական տեսալները ցոյց են տալիս, որ քնարեր դեմքների բուժման եղանակը աւելի քիչ է ազդում, քան թէ այդ բուժման եղանակը, որը կոչում է Cognitiv Behavorial Therapy (CBT), որը կեանքի դասաւորման բուժման միջոց է և անքնութեան բուժման համար նարդիկ ստանում են առողջապահական վարժեցման ուղարկութեաներ:

Երբ դոց հնարաւորութիւն չուներ շարաբը մէկ ու կէս ժամ արանարելու այս խմբային վարժութիւններին ու աշխատանքներին, այդ դէպրում կարող էր ուրդակի դիմել և օգուտել նրանց խորհրդներից:

Սահմանափակէ ձեր անկողնում մնալու ժամերը և միայն քնելու ժամանակ մնելու անկողնին: Երբ դոց 8 ժամ մահմանկարում էր անց կացնում, դրամից միայն 6 ժամ էր քնում, ապա այս պարագայուն պէտք է նեազեցնելու անկողնում նուած ժամերն, հակառակ դէպրում անկողնինը դառնում է ընթրցելու, հոգետի մասին մտածելու կամ հետուստացոյց դիմերու վայր, մնելք մահմակայ, երբ խկազէ զգում էր, որ քնկու էր:

Աշխատելք միայն քնելու և սեռային յարաբերութեան համար օգուտել նեազանենեակից:

Անկողնին մնելուց 20 րոպէ յետոյ երէ չկարողանաք քնել, մահմանկայից բարձրացեք և զնացեք մէկ այլ սենեակ, դա կրկնելք երէ կէս գիշերին նորից արթնանար և անքնութեան մատնելք: Երբ ցերեկային քնուր սահմանափակէ մէկ ժամով կամ աշխատելք ժամը 15.30-ից յետոյ քնել: Սովորութիւն դարձելք ամէն առաւօտ միեւնյան ժամի արթնանար, անկախ նրանից, որ դուք անցեալ գիշեր քանի ժամի ժամ էր քնել, կատարել ձեր առօրեայ վարժութիւնները և աշխատելք դա կատարել քնելուց 3 ժամ առաջ:

Չնելուց 6 ժամ առաջ աշխատելք չխմել կամ չուտել դուռէ ընպատէ կամ ուսեւելիք, որը իր մէջ պարունակում է կաթէին: Քնելուց առաջ խուսափելք ալկահոլային խմիչքներից:

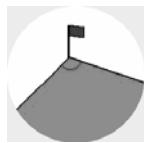
Երբ ունելք խորնիկ անհանգստութիւններ, օրինակի համար սենամատիզմ կամ մէջքացալ, որ ձեր անքնութեան պատճառ են դառնում, այդ ցաւերը հանգստացնելու համար դեղորայքը քնելու պահին օգուտեք:

Կատարելք օրգանիզմը հանգստացնող որոշ աշխատանքներ, օրինակի համար քնելուց առաջ աշխատ գրուց առաջ գրուց լորացեք և երէ դոց զգում էր, որ կարիք ունելք մի քնարեր դէղասիստի, ձեր բժիշկի հետ խորհրդացեք և օգուտեք սահմանափակաշրջանում, համատեղ CBT-ի վարժութիւններ կատարելու ընթացքին օգուտեք դեղերից և դա աւելի երկարատե բուժման պատճառ կը դառնայ:

Մարզական

ՖՈՒՏԲՈԼԻ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱՐԱՆ

ԱՆԿԻՒՆԱՅԻՆ ՀԱՐԿԱԾ Գնդակի փոխանցում անկիւնային հաստածներից, որոնք գտնում են խաղաղաշտի չորս անկիւնում և ունեն մեկ մետր շառավիղ: Անկիւններում տեղադրությունը են յատուկ դրոշակներ: Կանոնը կեանքի է կոչվել 1873թ. և պատճեն է պաշտպանությանը, որի խաղացողը գնդակը դրու է համել ճակատային օճից: Անկիւնային հարածը վտանգաւոր սպասնալիք է: Այն իրականացնում է դեպի մրցակից տուուանային իրապարակ գնդակի «կախումով», կամ «կրակոցային» փոխանցումով և գրոհողներին, յատկապես զիստվ արդիւնաւէս հարածի լաւ հնարաւորությին է ընձեռնում: Անկիւնային հարածից հարածը երբեմն փոխանակում է գնդակի խաղարկմանը՝ կարծ փոխանցումներով: Անկիւնային հարածի ժամանակ մրցակիցները պէտք է գնդակից հեռու կանգնած լինեն առնազն 9մ: Պատահում է, երբ դարպասը գրաւում է ուղղակի անկիւնային հարածից՝ գնդակը պատեցնող հարածով: Հայկական Ֆուտբոլում անկիւնային այդպիսի հարածների վարպետ էր Ս.Հովհաննես:

ԱՆՀԱՍԱԿԱՆ ԽԱՂ Ֆուտբոլի առանձին գործողությունները դաշտում, որոնք անխօնիորեն կապած են անրող թիմի խաղի հետ, քափ են հաղորդում գրիներին, նպաստում խաղային առաւելութեան ձեռքբերմանը: Բարձր տեխնիկայ և արագ վազք ունեցող ֆուտբոլիստը կարող է միայնակ, ստեղծագործարար լուծել խաղային տևալ իրադրութեան խնդիրները՝ արագ վարել գնդակը, շրջանցել մրցակիցներին, խարս տալ կամ մի քանի պաշտպանի: Նման վարպետները, յատկապես դաշտում հանապարաստի ստեղծագործական խաղ ցուցադրությունները, իրենց կողմը գրաւելով երկու, նոյնիսկ երեք պաշտպանի, խախտում են մրցակից պաշտպանական ուժերի տեղաբաշխման համակարգը, թիմակիցներին հնարաւորությին են տալիս տիրելու տարածութիւնը, ժամանակին ու նախածեռնութեանը եւ, այդպիսով, խաղացողների բայալ հաւասարակշռութեան պայմաններում ապահովում են իրենց թիմի առաւելութիւնը մրցակից նկատմամբ:

Պաշտպանութիւնում անհատական խաղը միայնակ հսկողութիւնն է, մրցակից դէմ անհատական պայքարը գնդակի համար:

ԱՆՏՈՒԵԱՆ ՎԱԼՏԵՐ (ԺՆ. 1936թ.) Թարձական: Սպորտի վարպետ: Տեխնիկատակտիկական լաւ պատրաստականութեամբ Ֆուտբոլիստ- խարի եւ փոխանցման վարպետ, դիպուկ հարածող: 1960-63թթ. Երեւանի «Սպարտակ» եւ «Արարատ» թիմերի կազմերում հանդէն է եկել ԽՍՀՄ առաջնութեան բարձրագույն խրմում: Անցկացրել է 104 խաղ, խփել 23 գոլ: 1965թ. ԽՍՀՄ առաջնութեան առաջնի խմբի մրցաշարի յաղը ու փոքր ոսկէ մեդալակիր:

ԱՇԽԱՐՀԻ ԱՌԱՋՆՈՒԹԻՒՆ- Ֆուտբոլային խոշորագոյն մրցումներն աշխարհում, որ ՖԻՖԱ-ն անցկացնում է 1930-ից, արհեստավարժ հաւաքականների միջեւ: Աշխարհի առաջնութիւնները նախապէս անառնում են «Աշխարհի գաւար»: 1946թ. դրանք, ի պատի ՖԻՖԱ-ի նախագահի, վերանայնեցին «Ժիլ Ռիմելի գաւար», այնուհետեւ՝ «Աշխարհի գաւար - Ժիլ Ռիմելի գաւար», աւելի ուշ՝ «Աշխարհի առաջնութիւն - Ժիլ Ռիմելի գաւար»: Երբ Բրազիլիայի հաւաքականը 1970թ. երրորդ անգամ նաշեց այն եւ, ՖԻՖԱ-ի կանոնադրութեան համաձայն, ընդմիշտ տիրացաւ դրան, սկսեց խաղարկել նոր մրցանակ՝ «ՖԻՖԱ-ի աշխարհի գաւարը», որը փոխանցիկ է: Աշխարհի առաջնութիւններն անցկացնում են չորս տարին մեկ, ընտրական փուլը մրցումները յաջողութեամբ յաղահարած ազգային հաւաքականների մասնակցութեամբ: Առայսօր կայացել է 15 առաջնութիւն: 1942 եւ 1976թթ. այդ մրցումները չեն անցկացւել համաշխարհային երկրորդ պատերազմի պատճառով: Աշխարհի չենայիններն կոչման ամենից շատ տիրացել է Բրազիլիայի հաւաքականը՝ չորս անգամ, երեքական անգամ ուժեղագոյն են ճանաչւել Խոտաիան ու ԳՖՀ-ն, երկուական՝ Ռումինիայը եւ Արգենտինան, մեկ անգամ՝ Անգլիան:

ԱՆՀԱՍԱԿԱՆ ԽԱՂ - Ֆուտբոլի կարևոր բաղադրիչ մասը կազմող գործողութիւն: Ֆուտբոլիստի վարպետութիւնը յաճախ պայմանաւորած է առանց գնդակի խաղով: Խաշենկատ վազք, խելամիտ տեղաշարժ, ազատ գոտու, հարածային դիրքի ճիշտ ընտրութիւն եւ այլն: Այս ամենն անակնեալի է բերում մրցակիցն, սրութիւն հաղորդում խաղին: Իհարկէ, առանց գնդակի խաղն իմաստաւորում, արդիւնաւէտ է լինում, եթէ թիմնակցների գործողութիւններում կայ փոխընթանում:

ԱՌԱՋՆՈՒԹԻՒՆ- Միջում, որն ի յայտ է բերում աշխարհի, աշխարհամասի, երկրի, քաղաքի (եւ այլն) ուժեղագոյն թիմի, որ կոչում է չեմպիոն: Երկրի առաջնութիւնը, որպէս կանոն, անցկացնում է շրջանաձեւ մրցակարգով. բոլոր թիմերը խաղում են միմեանց հետ, իրենց եւ մրցակիցների դաշտերում: Միջնան այն ձեւը հնարաւորութիւն է ընձեռնում ճիշտ որոշելու մասնակից թիմերի ուժերը եւ ըստ այդմ տեղաբաշխելու մրցաշարային աղիւսակում: Առաջնութիւնում առաջնի երեք տեղը գրաւած թիմերը պարզեւորում են ոսկէ, արծարէ եւ բրոնզէ մեդալներով: ■

Հար. 3

Մարզական

Հարցագրոյց՝ ՀԻՐԱԿ ՇԵՂՋԱՆ

Թղթակից.- «Լոյս» երկշաբաթաթերթի ամումից շնորհակալութիւն ենք յայտնում Ձեր ժամանակը մեզ տրամադրելու կապակցութեամբ:

Կը խնդրենք համառօտ կերպով ներկայացնեք Ձեր կենսագրութիւնը:

Պ.- Ծնել եմ Եալտայում, ապա տեղափոխւել ենք Իրան, հիմա ել բնակում ենք Ամերիկայում դարձել ենք ամերիկացի, բայց իրականում միշտ եղել ենք հայ եւ կը մնանք հայ:

Հ.- Ո՞րտեղ եք ստացել Ձեր կրթութիւնը:

Պ.- Բարձրագոյն կրթութիւնս ստացել եմ Թեհրանի ճարտարապետական համալսարանում, իսկ հայկական կրթութիւնս ստացել եմ Էնգենի քաղաքում, սակայն յետագայում դպրոցը փակեց եւ ստիպած եղանք յաճախել պարսկական դպրոց: Հայերէնով գրալել եմ միայն ընթերցանութեան միջոցով: Հայրիկս հացրուի եր, իհարկէ սկզբնական շրջանում բազում նեղութիւններ կրեց, սակայն յետոյ մեծ համբաւ ձեռք բերեց: Այն աստիճան, որ երբ մենք ցանկանում էինք տեղափոխել Թեհրան տեղի բնակչութեանը մեծ ցաւ պատճառեց այդ հանգամանքը:

Երբ քոլէց յաճախեցի, բոլորն ասում էին, որ այս Աշուոր յայտնի հացրուի Աւետիսի տղան է: Այս առումն ես հայրիկս նախանձախնդրութեամբ էի մօտենում, մտածելով, որ արդեօք կը գայ այն օրը երբ կասեն, որ սա յայտնի Աշուոր հայրն է: Բայց եկաւ մի ժամանակ, երբ ես կարողացաց դասել Իրանի համբաւաւոր մարզիկների շարքը, աւաղ, հայրս մահացաւ, ապա մենք տեղափոխեցինք Ամերիկա եւ դեռ Ամերիկայում էլ ինձ ասում էին, թէ սա հացրուի Աւետիսի տղան է:

Հ.- Պիրն. Աշուոր, ինչպէս եղաւ, որ Դուք ներքաջանցիք մարզանի ասպարեզ, եւ ո՞րտեղից սկսեց դա:

Պ.- Յիշում եմ, որ դեռ հայոց դպրոցից սկսած, ես իս մասնակցութիւնն էի բերում սկասուտական խմբի աշխատանքներին, իհարկէ երկարատես չեղաւ, քանի որ Ռեզա շահը գան բարձրանալով՝ արգելեց նման կազմակերպութիւնների գործունեութիւնը եւ փակեց բոլոր հայկական դպրոցները: Բայց չեմ կարողանում մոռանալ մեր բանակումները, այդ ժամանակ ես երեխայ էի: Մարզանի հանդէպ ունեցած նախասիրութիւններս առաջ եկան հենց այդ ժամանակ: Յետագայում, երբ ընդունեցի քոլէց ընդունելութեան ըննութիւնների ընթացքում էլ զգացի, որ թէ իմ առողջական, թէ մարզական ընդունակութիւններս ներում են՝ հանդէս գալու համար մարզական ասպարեզում:

Հ.- Ո՞ր մարզաձեռվ եք աւելի շատ գրադաւում:

Պ.- Ես աւելի շատ գրադաւում էի Ֆուտբոլով եւ նոյնիսկ ընդգրկեցի Իրանի ազգային հայաքականի մէջ, յետոյ անցայ Թեհրիսի: Այս մարզաձեռվ էլ մեծ յաջողութիւններ ձեռք բերեցի, կրկին խաղացի Իրանի ազգային թիմում, ճամբորդեցինք Իրաք, Թուրքիա, որտեղից էլ յարթանակներով վերադարձանք:

Հ.- Ո՞ր թականից եք Իրանի ազգային հայաքականում խաղացել:

Պ.- Կոնկրետ թականը հիմա չեմ յիշում, բայց երիտասարդ եմ եղել՝ 20-25 տարեկան, խաղացել եմ անգլիացիների, բուրքերի, ուսուների դէմ կայացած խաղերում:

Հ.- Իսկ Իրանի ո՞ր թիմերում եք հանդէս եկել:

Պ.- Նախ՝ ես խաղացել եմ «Սպորտ» թիմում, ապա երբ այս թիմը ցրւեց եւ յայտնի խաղացողները գաղթեցին Հայաստան, ես ներգրաւեցի «Դոչարիսկաստարան» թիմի մէջ, որը յետագայում վերանաւեց «Թաջ», սրանից յետոյ էլ կոչւեց «Էսթեղլալ»: Իհարկէ «Չապիկս» երբեք չեմ փոխել՝ արարատական եմ եղել, միայն թէ պաշտօնապէս համարել եմ «Թաջ» թիմի աւագը: Մինչեւ օրս էլ ես «Թաջ» թիմի անդամ եմ, խաղում եմ կապոյտ շապիկով:

Հ.- Դուք ասացիք, որ մարզել եք նաև Թեհրիսի ասպարեզում եւ, նոյնիսկ խաղացել եք թեհրիսի ազգային հայաքականում, կը խնդրէինք որոշ բացատրութիւններին:

Պ.- Ես չորս տարի եղել եմ թեհրիսի Ֆեներբաշիայի նախագահ: Այս ասպարեզում ունեցել եմ նաև բացմարի յաջողութիւններ: Յատկապէս չեմ մոռանում մեր խաղը Անկարայում բուրքերի հետ, երբ իրանական թիմը պարտութիւն կրեց, եւ ես միակն էի, որ ախոյնիս պարտութեան մատնեցի:

Հ.- Իրանում բացի մարզական ասպարեզից ուրիշ ի՞նչ ասպարեզներում եք եղել, կամ ի՞նչ բնագաւառներում եք աշխատել:

Պ.- Նախ՝ ես աշխատել եմ ամերիկեան ընկերութիւններում ճարտարապետական ասպարեզում: Ապա

Մարզական

անցել եմ ծառայութեան իրանական հիմնարկութիւնում, որը կոչում էր «Քիմէյէ Երան»: Պաշտօնավարել եմ շինարարական ապահովագրութեան բաժնում: Աշխատել եմ Ծիրազում, Բանդար Արքասում:

Հ.-Ի՞նչ էք կարծում, Ձեր ժամանակներում հայերը ի՞նչ դեր են խաղացել Իրանի նարզական կեանքում:

Պ.- Իրանահայութիւնը միշտ էլ լաւ մարզիկներ է ունեցել: Ես յիշում եմ, որ դեռ երբ ես ստվորում էի քոլեցում, եւ մարզական կեանքը գտնում էր ցածր մակարդակի վրայ, կրկին հայերն էին, որ մեծ հաճրաւ էին վայելում: Ուզում եմ յիշել Ալեքսանդր Դարերեանին, Սերժ Սաֆարեանին, Վարուժ Սաֆարեանին, Արտուր Սարդարեանին, Ժորժ Նալբանդեանին, Փիտինին, Հրաշին, Հրանտին՝ Նոր Զուլայից: Իհարկէ այս ժամանակ մեր հայ մարզիկների որակը աւելի բարձր էր, քան իինա:

Հ.-Ո՞ր երկներում էք հանդէս եկել մարզախաներով:

Պ.- Իրարում եւ Թուրքիայում: 4 տարի մասնակցել եմ թենիսի միջազգային համաժողովներին, հեծանիւով ճամբորդել եմ Փարիզ, Լոնդոն՝ որպէս Իրանի եւ հայութեան դրօշակալիք:

Հ.-Ինչո՞ւ էք արտազարքել Ամերիկա, ո՞րն է եղել դրա պատճառը:

Պ.- Նախ արտագաղթեցին զաւակներս, որոնք յետոյ մեր հովանաւորութեան կարիք ունեցան: Այդ պատճառով էլ մենք գնացինք:

Եւ արդէն 10 տարի է, ինչ ապրում եմ Ամերիկայում, սակայն կարօտելով Իրանը՝ չորս անգամ այցելել եմ:

Հ.-Երէ ասիք ունենայինք կրկին վերադառնալու Իրան, ինչպէս կը վարէիք:

Պ.- Իրանը իս ծննդավայրն է, ուր ես ծնւել, մեծացել եմ, որին ես անկեղծ սիրել եմ: Իհարկէ դեռ փոքրուց մենք երազել ենք ապրել մեր պատենական հայրենիքում՝ Հայաստանում, սակայն կեանքի հորվոյրը այլ կերպ է ընթացել եւ մենք ստիպած ենք եղել ենթարկել դրան: Ես կը ցանկանայի 6 ամիս երեխաներին մօս ապրել, ապա գոնէ 3 ամիս լինել Հայաստանում եւ 3 ամիս՝ Իրանում:

Հ.-Ինչակի՞ն է Ձեր կարծիքը հայ ազգային կուսակցութիւնների մասին:

Պ.- Իմ կարծիքով կուսակցութիւնը՝ թիւրիմացութիւն է: Ամէն մարդ պէտք է ունենայ իր սեփական մտածելակերպը, որը պէտք է յարդի բոլորի կողմից:

Եւ քարկոծելը, ոտնակիս անելը, որեւէ բանի թելադրանքը չափազանց սխալ բաներ են: Իհարկէ սփիւրքում անհրաժեշտ են միութիւնները, բայց պէտք է յարդի ցանկացած մարդու կարծիքը, տեսակէտը, մանաւանդ մարզական բնագաւառում:

Հ.-Ձեր տպաւորութիւննե՞րը ամերիկահայ զառօջախի մասին: Ի՞նչ խորհուրդներ կը տայիք մեր իրանահայ երիտասարդներին:

Պ.- Շատ բարդ հարց է ինձ համար, որպէս մի մարզիկ, բայց կը փորձեմ պատասխանել: Ազգասլահապաննան նպատակով տարող աշխատանքները այստեղ աւելի ակտիվ են, քան Ամերիկայում: Յատկապէս այս երեւոյթը ես նկատեցի «Նարմար» թաղամասում եղած միութիւններում: Իհարկէ Ամերիկայում էլ կան նման միութիւններ, սակայն նրանց կողմից տարող պահատանքները այդքան էլ արդիւնաւէտ չեն:

Հ.-Ո՞րն է Ձեր պատգամը իրանահայութեանը:

Պ.- Իրանահայութիւնը աւելի մօտ լինելով հայրենիքին, պէտք է իր յարաքերութիւնները սերտացնի մեր հայրենակիցների հետ: Ամերիկայում աւելի հեշտ է ուրանալ հայրենիքը, ազգութիւնը, սակայն այստեղ էլ ես նկատել եմ այդ երեւոյթը:

Հ.-Ձեր կարծիքը իրանահայ մանուկի մասին:

Պ.- Ես առաջ ծանօթ էի միայն «Ալիք» օրաթերթի հետ, ճիշտ է այն կուսակցական օրգան է, բայց ես այդպէս չեմ նայում ինըրիքն, մենք պէտք է դա նայենք որպէս համահայկական մի մամուլ, որը շատ կարեւոր դեր է խաղում իրանահայ ազգային կեանքում, նոյնն էլ «Արարատ» միութիւնը, որը ամէն հայ, անկախ իր կուսակցական պատկանելութիւնից, կարող է գնալ եւ օգտել հայերի հետ շփելու հաճոյքից: Նման կարծիք ունեմ նաև «Րաֆֆի» միութեան վերաբերեալ: Մենք պէտք է մոռանանք նախկինում առաջ եկած անիմն քինախնդրութիւնը եւ նախ եւ առաջ լինենք հայ:

Հ.-Ի՞նչ կարծիք ունեք «Լոյս» երկարաբարերի մասին, եւ որո՞նք են Ձեր սպասելիքները:

Պ.- Անանունը սքանչելի է, հրատարակողներն էլ լաւ մարդիկ են, գնահատելի անհատներ, թերթն էլ՝ իր բովանդակութեամբ հաճոյը է պատճառում եւ ունի գեղեցիկ ձեւատրում:

Հ.-Կը խնդրիք որոշ տեղեկութիւններ տայիք Ձեր կողմից գրած յոշերի մասին:

Պ.- Բազում տարիներ է, որ ցանկութիւն ունեմ իրատարակել դրանք: Թուրքիայով անցնելիս ես վախենում էի դրանք հայերէնով գրել, սակայն երբ հասել եմ Յունաստան, դրանք հայերէնով եմ գրել: ■

Ծրագրոյցը վարեց՝

Ուժիկ Օրուցեանը

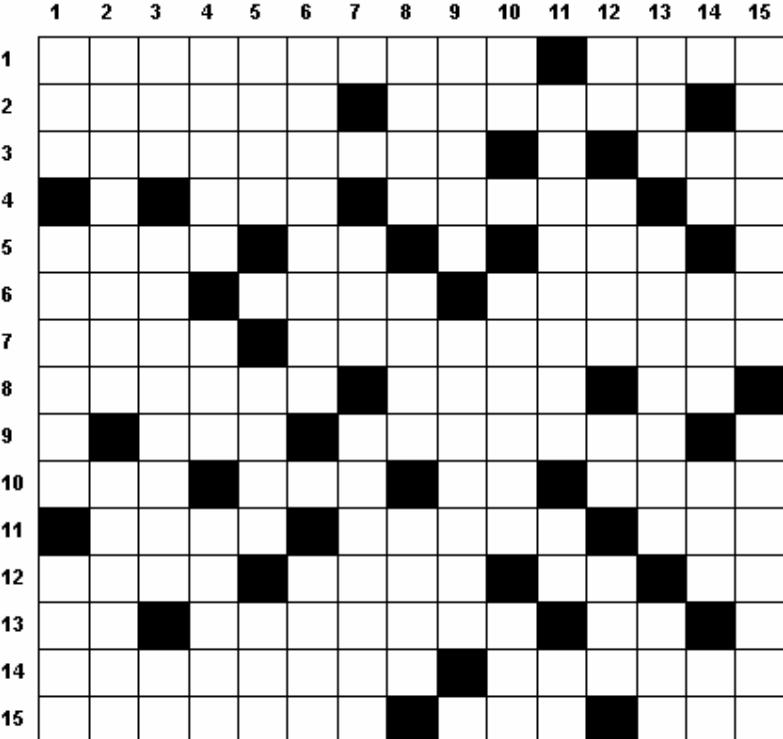
Ժամանց

ԽԱԶԲԱՆ ՀԱՄԱՐ 7

**Կազմեց՝
Կ.Տ.Յովհաննիսեան**

Շորիզոնական

1. Հայրենի մեծ երաժշտագէտ, դիրիժոր - ջրային փոխադրամիջոց:
2. Ջաղաք՝ Էստոնիայում, որի համալրաբանում տպորել է Խաչառուր Արովեանը՝ տեղեկութիւն հաղորդող անձ կամ պարբերական:
3. Առանց կասկածի, հաստատապէս կենական անհրաժեշտութիւն ունեցող բնական տարր:
4. Որոշական վճար- աստածադանութիւն- ցուցական դերանուն:
5. Ծախելու մէջ ծովմկալ- ոչ առաջհաւաք, դասաւորած:
6. Թուրքմենական գիտադիմակ աւանկոր շրջանակ- վիտամիններով հարուստ անենօրեայ ուտելիք:
7. Երկրեւ միջատ- երգուոյ, երգային- երգանան:
8. Բուժավայր օժտած բնակլիմայական պայմաններով- աշխարհագրական գօտի- մակերեսի միաւոր:
9. Աջից՝ պատ- բերդապահ (իին բառ):
10. Սչից՝ հարցական քառ- լինական տիտղոս- չկատած ցաւ...- մանր:
11. Թանկացին մետաղից պատրաստած- բոքերի հիմանդրութիւնների ընդհանուր ախտանշան- վարելու միջոց:
12. Արական կրծատ անուն - Վասկո Դա...՝ պորտուգալացի ծովագնաց (1469-1524) - հոլովակերտ մասնիկ- բոշնածայն:
13. Անձնական դերանուն- պալատի գլխաւոր դարպաս- անի:
14. Անուսնու մահամբ մենակ մնալ- տղամարդկային:
15. Կոփ ժամանակաւոր դադար- տալիս են ընտրելու համար- համար:

**ԼՐԻՇԵՑ
ԽԱԶԲԱՆԸ
ՍՍԱՑԵՑ
ՆՒԵՐ**

Ուղղահայեաց

1. Հնում՝ իիրասենեակ- եկեղեցական սպասաւոր- դաւադրաբար սպանեց Խոսրով արքային:
2. Հաւայեան Կողիների մայրաքաղաք- արական անուն:
3. Գիղական աշխատավայր- խուճապարար- տագնապ բարձրացնող անձ- գլխաւոր Արա...:
4. Սոհասարակ նիրական օգնութիւն- ոչ ուղիղ- հազնելիքներից:
5. Պարսից արքաներից մէկի անամբ արական անուն- ժամանակահատուած- մեղլարուծական աշխատանք:
6. Ցածից՝ քրաւոր լրատու օրգան- երկիր Աֆրիկայում:
7. Երգ- բազմաբի:
8. Սոհասարակ գեղարևեստական կատարում- մեխանիզմ- չքեր:
9. Արական անուն- նոր ազատած:
10. Ծանծաղուտ նստած նաւ...- ցածից՝ չարքաշ կենդանի- բացականչութիւն՝ հեռու ինձանից, քեզանից իմաստով:
11. Քազուկը փարաթելու կտոր- յազեցած- ծայնանիշ:
12. Ցածից՝ բարձրացիր- ...Լիկոս Դաւինչիի նշանաւոր պատառը- ցամաք- գիղական աշխատանք:
13. Վայրի զազան- շինանիք է- առաջին կերակուրը:
14. Մարմնի զոյգ մասերից- անջուր- անորոշ բոյսերի ընդհանուր անուն- ազգութիւնը բնորոշող վերջածանց:
15. Վատարաղի- հեծանիլը առհասարակ այսպիսին է:

**Խաչբառ համար 6-ի
լուծուած տարբերակը
տեսնել՝ էջ 22-ում:**

Ժամանց

ՕԳՈՒՍՏՈՒ

Հետաքրքրական է գիտենալ, որ այդ Առաջուստուս-Օգոստոս -ը իրականում ամենենին էլ անոն չի եղել, այլ մակդիր-մականուն. բուն նշանակել է «սուրբ վսնմ. վսնմափայլ. մեծապատի». լատիներէն ասցո բայից է, որ ուներ «մեծացնել. գումարել. օժանդակել. յարգել. փառաբանել» և այլ իմաստներ:

Եւ տեսէր, թէ պատմորենան մեջ ինչ է տեղի ունեցել. ի պատի Յուլիոս Կեսարի ոչ միայն ամսանուն է ստեղծել (յուլիս), այլեւ նրան յաջորդած տիրակալներին տրել է Կեսար = Կայսր պատմանը: Ապա Օգոստոս կայսրից յետոյ էլ, ի պատի նրա, նախ՝ տարայ ութերորդ ամիսն է անունակոչել. անզերէն August, ֆրանսերէն aout, գերմաներէն August:

Մեր նախնիներն իրենց ութերորդ ամիսը, որ համընկնում էր արդի մարտին, կոչել են բնիկ հայկական՝ հնդիրոպական արեգ «արեգակ, արեւ» բառով՝ կամ խոր ձմեռանից յետոյ առաջին անգամ ջերմացնող արեւ տեսնելով, կամ էլ պայծառ արեգակի մասին երազելով... ■

Հումոր

⇒ Լսափողի միջից հճչում է կանացի մի գրաք ձայն:

- Լսիր Ժիվկօ, ես ուզում եմ քեզ մի ուրախ լուր յայտնել. շուտով մենք երեխայ ենք ունենալու:
- Հոյակապ է: Իսկ չէ՞ք ասի՞ ո՞վ է խօսում:

⇒ Սի Ֆրանսիացի թժկից հարցնում է.

- Մարդք կարո՞ղ է ապրել առանց կոյր աղիքի:
- Մարդք կարող է, ինարկէ, բայց վիրահատող բըժիշկները՝ ոչ:

⇒ Սի երիտասարդ դիմում է սիրած աղջկայ հօրը:

- Ես խնդրում եմ ձեր աղջկայ ձեռքը:
- Իսկ դուք գրուցե՞լ էք իմ կնոջ հետ:
- Այո, բայց եք դուք չեք առարկում, ես կը գերադասի ամուսնանալ ձեր աղջկայ հետ:

Ասացւացքներ

* Առաւուեան ծառ տնկեց, կէսօրին ուզեց շարում հանգստանալ:

* Երէ սարում վազք չկայ, շանն էլ են անանում արքայ:

ԱՖՈՐԻԳՈՒ

* Չար մարդիկ նման են այն ճանձերին, որոնք սողում են մարդու մարմնով և կանգ են առնում միայն նրա վէրքերի վրայ:

Ժ. Լաբրիւեր

Հանելուկ

Այն ինչ բան է,
տեսքը սև,
չունի մարմին,
ունի ձև:

Աղատող

Լեարդը գտնում է կրծքավանդակի աջ կողմում, ինչպէս նաև խոհարարական խանութները:

Մեծ քանակութեանը լեարդ են պարունակում ժողովրդական երգերը, բայց մշակած վիճակում. «Զիգ-նարս խորովել ես » «Զիգեարս դադ ես արել» և այլն:

Ամենաշատ վաճառք ունեցող գիրքը

Անգլիայի գրողներից տիկին Բարբարա Քարթլենդը մինչ այսօր 370 միլին. օրինակ իր վէայերից վաճառել է, որոնք թարգմանած են եղել 17 լեզուներով: Երէ այդ գրքերը շարույթ իրար վրայ, ապա 5000 անգամ աւել կը լիներ Էֆել-եան աշտարակի բարձրութիւնից:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
մ	ո	վ	ս	է	ս	ն	ո	ր	ե	ն	ա	ց	ի	
ո	ր	ա	ր	տ	ո				լ	ա	յ	ն		
ր	ո	ր	ա			դ	ա	ր	ա	ր	ի	լ	ի	ս
ա	տ	ա					է	ջ	ր		կ	ա	ր	
ց	ա	ն	կ	ա	պ	ա	տ		լ	ի		ա	ր	դ
ա	ւ	ե	ր	զ	ի	ա		դ	ա	ւ				ո
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											
ն	ե	ն	ա											

Համար 6
խաչբառի
լուծւած
տարրերակը

Երիտասարդի համար

Լազերի Ճառագայթը բնում է

Պրոֆ. Ռ. Ա. Ղազարեան

Ասում եմ յովիսը Երևանում,- սրտ-նեղեց Աշոտը:- Արդէն նրանելու վրայ է, իսկ տապք՝ ոնց որ կէսօրին...

- Գոնէ Արագածի քամին փշէր, էի փրկութիւն է,- վրայ բերեց Վարդանը:

- Փրկութիւնը քաղաքից փախչելն է,- աւելի բորբոքեց Աշոտը,-

շնորհակալ եմ քո եղ քամուց... Աւելի շատ փոշի է բերում, քան գովութիւն:

Տեսնում են չէ՞ փողոցների «մաքրութիւնը»:

Հայրս ասում է. « Թողմեն, ճառում-ճոռում իին մշակոյթից խօսեն, իսկ ծխախոտից մնացորդը մինչև աղբան հասցնելը պատուից ցածր են համարում: Մարդ գետինն է մտնում օտարների առաջ»:

- Ենիշու է, էի,- համաճայնեց Աշոտը: Վազգէնիկը, որ ընդամենը վեց տարեկան լսկուն է, մերոնց հետ երկու շաբար Գերմանիայում մնալու յետոյ, ինձ յայսնուն է. «Աշոտ, ինչո՞ւ են մերոնք այդքան անշնորհք... ես որ մեծանամ կը զամ Գերմանիա... Էնրան մարուր էր... ու բոլորի քաղաքավարի...»: Մայրս էլ աւելացնում է «անտառում տանը կինը հասարում. բրի կսոր, դաստարկ տուփ, անզամ լուցկու հատիկ չտեսանք...»: Յետոյ ժրայտառով, հօրս «յիշում ե՞ս, էն թերքի կսորը...» ու երկուսով ծիծաղում են: «Պարզում է, մի անզամ ուրիշ տակ ընկաւ լրազդի մի կսորը... հայրս շաքրնած չարախնդրութեամբ քարձաքրեց և... արազ խորեց գրազանը սովետական էր: Սեր գրոսաշրջիկների կամ զինտրների հետքն էր:

Աշոտը մի պահ լրեց.- զգիտես, ի՞նչ պատասխան տաս երեխային... կատաղութիւնից վրան գողոցուցի: «Ես քեզ ցոյց կը տամ Գերմանիա զնամ... քիչ են դասալիքները, դու կիր պակաս»:

Զայրոյթից Աշոտը կանգ առաւ ու շրջեց դէպի Վարդանը:- Անառը պատասխան այցելութեան են զայլս գերմանացի մեր քարեկամեները... մարդ զգիտի, թէ Սևանի ափի որ մասը տանի, որ շխայտառակի...»

- Մի բռպէ,- անսպասելի գոչեց Վարդանը՝ մեխսնելով տեղում,- հետո զայի՞ն ես Սևան:

- Ե՞րբ:

- Հենց վաղը:

- Է՞տ ինչի՞ յանկարծ...

- Ձէ որ հայրս իր լարորատորիայով այնտեղ է. չափումներ են անում... դեռ մի քանի օր կը մնան:

- Ի՞նչ չափումներ...

- Ուստումնասիրում են լազերային փնջի տարածումը ջրի վրայով:

- Չե՞նք խանգարի,- տարակուսեց Աշոտը:

- Ընթակառակը. մէկ-մէկ կը հերթապահենք խոհանոցում զոհ կը լինեն. իրենց ձեռ ու ոտք կազատենք: Բայց մի պայման՝ ապրելու ենք վրանում:

- Հիանալի զաղակար,- հրձեց Աշոտը:

- Հա, մի պայման կը չմոռանամ. հօրս մօս ... «ցենտոր», «գժական» և այդպիսի այլ բառեր նորից հանիք՝ վայն եկա, երկուսիս տարաւ:

- Ծի՞շտ...

- Ծի՞շտ: Իսկ իինա բաժանում ենք՝ առաւօտեան 8-ին՝ աւտոկայանում: Տաք շորեր վեցցորդ, երեկոները մէկ-մէկ բերանիդ գոլորշին երևում ե...

Աւտորուսը համարեա լուս: Աշոտը մի պահ բարձրացաւ տեղից ու մօտեցաւ հակառակ կողմի պատուհանին. ծածօք դէմք թաց փողոցում: Անմիջապէս մօտեցաւ մի պատանի.

- Զանիստ ա՞-, դիմեց նա Վարդանին, ցոյց տալով ազատ տեղը:

- Ոչ գրալած է,- չոր կտրեց Արամը: Պատանին համախան նստեց Աշոտի տեղը:

- Ես ասացի գրալած է, ընկեր ջան:

Պատանին գիտակցութեանը նոր հասաւ իմաստը:

- Արա, ոչ հայերեն ասաւ հասկանամք,- սրտնելուն նա:

- Ներեղութիւն, ձեր հայերենին չեմ տիրապեսում, թունում քաղաքավարութեամբ խայթեց Վարդանը: Աւտորուսում ծիծաղեցին:

- Է՞ - է՞ - է՞,- համաշեց մի տարեց մարդ,- ո՞վ է իինա շնորհը կայերեն խօսում...

- Իսկ ո՞վ է արգելում... խօսէք, էին,- նեարդայնացած արձագանքեց միւսը:

- Խսկական բանավէճ բացեցիր,- նկատեց Աշոտը, տեղաբարելով կողքին:

- Հօրս ներշնչանքն է,- մնդաւոր ժպտաց Վարդանը,- չես պատկերացնում, ոնց է զայրանում եղ տեսակ աղաւաղաւած մէջքերումներից: Մի անզամ միջքաղաքայինում քիչ էր մնում ծեծի մի ջահելի, որը հեռախօսով գոռում էր իր ազգականին՝ «շամադանը դապանիտելինի պուգով եմ որկում...»:

- Տօ՛, բշառական՝, յարձակեց հայրս, - լեզու կը ընթանա՞ր, եթէ ասէիր «ճամապուկը լրացուցիչ գնացըով եմ ուղարկում»:

- Այ մարդ, շառ ե՞ս, ՀՀՄԵց ջահելու:

- Ծառը դու ես, որ գտեկացնում ես լեզուս... գոնէ ճիշտ արտասանեն,- չէր հանգստանում հայրս, դիմելով շուրջը,- անզրագէտ ուստերենով «կը փայլեն», միայն թէ հայերեն չինի:

- Հակառակի պէս,- շարունակեց իր պատմութիւնը Վարդանը,- ջահելի ընկերը քաշեց ընկերոջ թելից, թէ «զնանք, պէտերիլ ալոծնում ա»:

- Մի տեսնա, - նորից բորբոքեց հայրս, - սպանես «զի՞» տառը ճիշտ չի արտասանի, բայց մտքով չի անցնի՝ «ընդմիջում» գործածի...

- Մի խօսքով,- ժպտավլով աւարտեց Վարդանը,- հազի հանգստացրի... կայծակներից մէկն էլ ինձ վրայ լիքքարից: «Քո թերանից լսել եմ այդպիսի մի հատիկ բառ՝ լեզու կը կտրեմ»: Բայց հետաքրքիր բան... առաջ չէի նկատում... իման, որ ուշադրութիւն են դարձնում, զգում են, թէ ինչքան ականջ ծակող ու տգեղ են հնչում ուրիշ բերանում:

Գիտարշաւարանը՝ գեղեցիկ ժայռակատարով խընուղու մելուսացած ափի մի հատած էր: Տարբեր շավերի և գոյների մի քանի վրան ու փայտեայ հաւարուի տնակլարուատորիա: Ամենամեծ վրանը՝ խոհանոց ու

Երիտասարդի համար

ճաշարանն էր: Մի փոքր մեկուսացած՝ կոլիկ գուգարանն էր:

- Տղաներն են մշակել ու պատրաստել ինստիտուտի արհեստանոցում,- բացատրեց Վարդանը, մատնանշելով փայտեայ տնակը:- Մի ժամում հաւաքում են, զնալուց՝ քանիում տանում: Որիշ կերպ չի լինում: Նախանցեալ տարի մշտականը սարքեցին, ելի փայտեայ յաջորդ ամառ միայն բւսոնէ հիմքը գտան:

- Այս ի՞նչ գուց է:

- Բենզոպրեզամն է, էլեկտրասնումն է ապահովում... լարորատորիայի և խոհանոցի: Վրաներում էլեկտրական լապտերիկներ:

- Էստելից ճառագայքը օգում են, բա ընդունողն ո՞վ է,- հետաքրքրեց Աշոտը:

- Միև ափին՝ Անդրանիկն ու Վահեն: Իսկ նոր առաջացած է-է-է-ն թերակղզին տեսն՞ու ես... այնտեղ է Ալեքսանին նստած ուսանողի հետ:

- Ինչո՞ւ են երկու կետում ընդունում:

- Որ տարբեր հետարութիւնների վրայ ուսումնափ-թեն:

- Լսիր, մի կարգին բացատրի՝ ի՞նչ են ուսումնափ-թում,- շվամացաւ Աշոտը:

- Աւելի լաւ չի՞ լինի զնանք լարորատորիա, տղաներին խօսեցնենք:

- Կը խանգարենք...

- Ո՛չ, դեռ հաղորդումը չեն սկսել՝ նախապատրաստ-լում են:

Հենց այդ պահին լսեցին մետաղեայ հարιածների տիհած ճայներ: Գագիկն էր, բարով հարιածում էր լարից կախած մետաղակտորին: Առանձնապէս չլսուահելով այդ ինքնասարք կոչնազանգին, նա, միաժամանակ բարձր բղաւեց

- Բոլորին, բոլորին, բոլորին... կերը պատրաստ է, շտապեցէք, սալշչուտ է, բամ քուիկ:

- Օ՛օ՛օ՛,- երկարացրեց Վարդանը,- Գագիկը լենին գրացի Վալերիի հետ է հերթապահում:

«Կերը» առատ էր ու բաւական համեղ. համենայն դէպս ճաշարանների ճաշերից անհամենատ ախտործելի:

- Վալերիի շնորհը է,- տեղեկացրեց Վարդանը:- Գագիկին որ մնար, խմական լափ կուտէինք:

- Ես խորապէս վիրատրած եմ,- բենական կեցւածք ընդունելով յայտարարեց Գագիկը,- և ինձ բաւարարուած կզամ, միայն այն ժամանակ, եթէ այդ մեծախօսը վաղը հերթապահի,- դիմելով Վարդանի հայրիկն վերջացրեց նա:

- Անշուշտ,- ընդունելով Գագիկի տոնը հանգիստ արձագանքնեց հայրիկը:- Զարախօսութիւնը պետք է պատժի: Վաղը երկուսով կը հերթապահեն,- նա զիսով արեց տղաների կողմը,- տեսնենք, ի՞նչ կը մասուցեն:

- Կերա՞ր,- շարախնաց Գագիկ:

- Ես, այո՞,- պատրաստակամութեամբ արձագանքնեց Վարդանը,- տեսնենք դու վաղը ո՞նց կու կը տաս:

- Դու որեւէ բան զիսո՞ւ պատրաստել,- անհանգը ստացաւ Աշոտը:- Ես՝ միայն ձւածեղ:

- Ուիլքս, ինչպէս ասում են ամերիկացիք, այսինքն, հանգիստ՝ ուշի արի, մի բան կը մտածենք,- հանգստացրեց Վարդանը:

Սինչև տղաները կանգնեցրին իրենց երկտեղանոց վրանը և հարմարեցրին քնապարկերը՝ մութն ընկաւ: Աշոտը միացրեց լապտերիկը և զարմացած գոչեց.

- Կորա՞նք, տես ինչ հակայ մոծակներ են լցւել վրանը... դրանք մեզ կուտեն գիշերը:

- Քոլորովին շանհանգստանաս: Չնայած իրենց սպասանից տեսքին, դրանք ամենափափաք կծան չեն: Վախեցիր մանրերից, բայց այստեղ բարերախտաքար այդպիսիք չկան: Իսկ իհնա զնացինք լարորատորիա,- աւարտեց Վարդանը՝ դուրս ստղալով վրանից:- Օ՛-օ, շուտ դուրս արի, բացականչեց նա: Աշոտը հետեւեց նրան և նայեց Վարդանի մատնանշած կողմը: Լարորատորիայի պատուհանից դէպի միւս ափ դուրս էր ձգւել բարակ կարմիր թել-ճառագայքը: Հետում նա հետզիւտէ լայնանում էր ու լուծում օդում: Գեղեցիկ էր: Աշոտը դիմուած հաեացը յատել էր ճառագայքին: Այն նկատելի քրքում էր, մէկ-մէկ էլ փնջի մէջ ինչոր կտտեր էին առկայժում:

- Մինոն ասում է, որ մարոր օդում ճառագայքի այսպէս կողքից չեն տեսնին: Միայն, երբ միշտ աչքերից մէջ ընկնի... այդ դէպում այնքան պայծառ է, որ կուրացնում է լուսարձակի պէս:

- Ըստմիշտ է կորացնե՞մ,- անհանգստացաւ Աշոտը:

- Ոչ, այս լազերինը թոյլ է վտանգաւոր չէ: Իսկ այսպէս՝ կողքից, շարունակեց Վարդանը,- այն երեսում է, երբ ցրում է օդում կախուած վոշու հատիկների կամ ջրի մանր կարիմների վրայ:

- Հիմա կարիմների վրայ՝ է ցրում:

- Այո: Այստեղ ջրի վրայ, փոշի չկայ:

- Իսկ առկայժող կէտե՞րն ինչ են:

- Միջատներն են յատում փունջը:

- Այրու՞մ են:

- Ոչ, պարզապէս անդրադանում են լազերի լոյսը: Ասայի, չի՞ ես լազերը թոյլ է՝ սովորական 40 վատանոց լամպից հազար անգամ թոյլ:

- Բա, եղ ո՞նց է մինչեւ միւս ափ տարածում... Առնազի 10-15 կիլոմետր կայ:

- Ոչ միայն միւս ափ,- Վարդանը գոհ էր, որ կարող է այդ բաները բացատրեն, հայրս ասում է, որ եթէ չիմեր մընուրուը, այդպիսի թոյլ լազերը կարող էր կապ ապահովել ամենահեռաւոր մոլորակի հետ, իսկ յատուկ ուսպեսակներ կիրառելիս՝ անգամ նօտակայ աստղերի հետ:

- Ինչ որ գորիս չի մտնում,-տարակուսեց Աշոտը:- Արենի շափ աստղերը հազի են երեսում երկնքում, իսկ էս... սատկած մօտակը...:

- Աստղը շորջ բոլորն է լոյս ափուում, -յանկարծ հետեւից խօսեցմէլը: Տղաները շորջ շորջ եկան՝ Գերմանն էր, անմկան մօտեցել էր մքուրեան մէջ:

- Իսկ լազերը, տեսնո՞ւմ ես,- նա ձեռքով արեց դէպի օդում կախուած կարմիր թելը, շատ նեղ թելանման փնջով է տարածում: Պատկերացրու, ուզում ես, մեծ մուք դահլիճում, պատին կայցրած քարտէզի վրայ գտնել ինչոր բաղադր: Կարենի է երկու մալով վարել. կամ կախել դահլիճում հսկայական ջահ, լուսաւորել միայն թել հետաքրքրող պատի հատուածը: Առաջին դէպում ծախ-

1- Ծոտապեցէք (ռուսերէն)

2- Ծոտապեցէք (անգլերէն)

Երիտասարդի համար

սեցիր կիլովատեր, երկրորդում վատի տասնորդական մասերով լուծեցիր դրած խնդիրը: Հասկացա՞ր:

-Այո,- ուրախացաւ Աշոտը:

-Քայց դա դեռ հարցի մի կողմն է,- շարունակեց Գերան... և անվտան կանգ առաւ:- Շէ, այդ մասին չարժէ, չեր հասկանայ: Եթուաճքենք մեկ տարով՝ երբ 10-րդ աւարտէք- կը շարունակենք մեր զոյցը:

-Գեր,- ընդիմատեց Աշոտը,- իսկ ինչը՝ Վարդանի հայրը ասում է « Եթէ չիներ մքնուրութը...»:

-Որովհետու մքնուրութ բաւականին փչացնում է լազերային փունջը՝ ճոճում է նրան, լայնացնում, բոլուցնում և այլն: Մենք ենց դա ենք ուսումնասիրում: Դէ, լար, շատ խօսեցինք... գմանք լարորատորիա, Սիմոնը վաղուց այնտեղ է: Ի միջի այլոց հետաքրքի գործիք ենք ստացել... ձեզ համար լար խաղալիք տեղ կանցնի,- Ժպտաց նա:

Սիմոնն ուսումնահամարութ ընդունում էր Վահեի ցուցումները միւս ափից և փորձում ուղղորդել լազերի ճառագայթն այնպէս, որ նա այստեղ՝ միւս ափում, ընկնի ընդունիչի ոսպնեակի վրայ: Այնքան էլ եեշտ զործ չէ, եթէ հաշիւի առնենք, որ մինչև միւս ափ ճառագայթը լայնացնում է ընդամենը կես մետր: Սովորաբար այդ գործողորդիւնը երկուսով են կատարում: Սիմոնը խոժու հայեացը զցեց ներս մտնող Գերանին վրայ, բայց, տեսնելով տղաներին, ոչինչ չասաց: Գերան աննկատ աշքով արեց տղաներին:

-Սիմոն, ի՞նչ ես կարծում, տղաների զիսին չհազցնենք զիշերային տեսնեակուրեան սաղաւարտը:

-Եթէ խանգարի նախ քո զիսին հազցնել,- չիմացաւ Սիմոնը,- մքուրեան մէջ դժվարութեամբ ես գտնում լարուորիայի ճամփան:

-Ընդունած է,- ծիծառեց Գերան և մօտենալով Սիմոնին, իր ձեռքը վերցրեց լազերի ուղղորդումը:- Սի քիչ սպասէք, տղաներ,- խնդրեց նա, - վերջացնենք՝ տամ:

Տղաները նայեցին պատուհանից դուրս. անլուսին զիշեր էր, մուրը՝ խիտ, շուրջը ոչինչ չէր երևում, միայն լուսում էր թերեւ ալեկոծուող լիի աղմուկը: Եւ, պատուհանից, պարզեց, այս ենց նախատեսած էր ռազմական պայմաններում տամկերի և զրահամեքնաների զիշերային փոխադրման համար:

Գերան առաջարկեց մէկն ու մէկն դնել սաղաւարտը: Վարդանը մէծահոգաբար զիշեց Աշոտին:

- Տեսն՞ո՞ւ ես որևէ բան,- հարցրեց Գերան:
- Ոչինչ:
- Հիմա միացնում եմ սնումը:
- Օ՛օ՛,- Աշոտի բացականչութեան մէջ կային զարմանք ու հիացմունք:

- Հը, ի՞նչ ես տեսնում, Աշոտ,- նրա թէից անհամբեր քաշեց Վարդանը:
- Հիմա, իման, իի՞մմա՞ա... ամէն ինչ սպիտակ-կանաչաւուն է ու մի քիչ տծն...
- Տուր տեսնեմ, Աշոտ զա՞ն, - շամբերեց Վարդանը:

Աշոտը ճիշտ էր մէկարագրել, մքուրեան մէջ ճշմարտող առարկաները սպիտակ-կանաչաւուն էին՝ անկայում ուրազգծերով: Ահա... այն վրանը՝ խոհանոցն է... այժմ դանդաղ իջնենք դէպի աշափ... առափնեայ քարերն են

սպիտակ-կանաչաւուն էին՝ անկայուն ուրազգծերով: Ահա... այն վրանը՝ ... այլքները... իսկ այն ի՞նչ է շարժում... ա՛ա, նաւակ՝ ... մօտեցաւ այիհն... մէկը միջից դուրս է զալիս ափ... Պարզ է՝ էլի ձկնօրդ... թէն հայրս արգելել է այստեղ զրադել դրանով. «Եսկ եթէ պայքուցիկ նիր էք օգտագործել՝ կը զանգահարեմ ուր որ պէտք է», սպասնացել է նա:

-Միմնն,- ձկնօրդ ափ իջաւ:

-Ապա տուր, շո՛տ արա, - Սիմոնը հագաւ սաղաւարտը և նայեց Վարդանի նշան ուղղորդեամբ:

-Այդպէս էլ կայ,- սրտնեղեց Սիմոնը:

-Գեր, մի տաս բավկանոց ընդմիջում հաղորդիք Վահեին, փորձենք դրան խրատել:

Սիմոնը մօտեցաւ լազերին, և, նայերկ պատուհանից դուրս, սկսեց ճառագայթը ուղղել նաւակի կողմը:

-Այդպէ՛ էս, այդպէ՛ էս, քրբմնջում էր նա քիչ տակ:

-Ապա կիզակետից զցիր, բող փունջը լայնանայ,- ձան տեսեց Գերան:

-Ծի՛ շշու է... մի քիչ էլ... իիմա՝ պատրաստել... խփում ենք ուղիղ աշքերի մէջ: Ա'ա, շշուցի՞ր, ախայէրս:

Տղաները պատուհանից հետևում էին լազերի ապակիկէտման շնորհի այնպէս, որ նրան մէկան լազերը մօտեց լազերի վրայ, լուսաւորեց նրան ուղիղ զուիս: Վերջինս քարացաւ տեղում: Ինչ-որ բան պահել էր տարածուած ճեռքերում: Գերանը դուրը բացեց ու գուաց:

-Հապա մօտեցի՞ր:

Զկնգողը զցուզօրէն, կոյրի նման, առաջ շարժեց: Եթէ դուրս էր մէկնում ճառագայթից, Սիմոնը տեղն եւ տեղը նորից ուղղում էր վրան: Եթք մինչև լարորատորիա մնում էր մի քանի քայլ, տղաները տեսան, որ ճեռքինը ցանցէն տուրակը էր, մի քանի ձկներով:

-Ներս արի,- իրամայեց Գերան: Բայց մարդն այնքան էր շշու ու կուրացել, որ տեղից շարժեց: Գերան դուրս եկաւ ու ճեռքից բռնած ներս քաշեց նրան: Երիտասարդ տղայ էր: Ապուշ կտրած ճաճպացնում էր աշքերը: Դէմք անձանօր էր՝ մօտակայ գիտից չէր:

-Դ ի՞նչ, չ՛մ,- Գերան շինծու մռայլութեամբ դիմեց Սիմոնին, միաժամանակ աննկատ աշքով աներով նրան,- զանգահարենք զա՞ն:

-Ո՞ր որ պէտք է,- չոր կտրեց Սիմոնը:- Բաւական չէ զողորդեամբ են զրադում, խանգարում աշխատանքը... մի բան էլ պատահի, զնա՞ պատասխան տուր:

-Դու ասա, լաւ է, որ էն ներակարմիր լազերը չէինք միացել,- ընթուներով նրա տոնը՝ շարունակեց Գերան: -Պատկերացն՞ո՞ւ ես...

-Ի՞նչ կը լիներ տղէք զան:

-Այն կը լիներ, որ կը քուանայիր,- մոայլ տեղեկացրեց Սիմոնը:- Ընդ որում չիր էլ զգայ՝ ոնց պատահեց... Ան տեսաների ճառագայթը է...

Վարդանը զիտէր, որ այդպիսի լազեր լարորատորիայում չկայ, այն մնաց ինսահսուսում: Հազի էր զարում ծիծառը՝ հետևերով տղաների «գերասանութեանը»: Աշոտը՝ Վարդանի դէմքի արտայայտութիւնից նոյնպէս կրահում էր իրողութիւնը: Ահայն խեղճ ձկնօրդն էր ահարեկ-իած նայում մէկ պահ, մէկ նրան: